Nr. 115 Oktoober-november-detsember 2014

EESTI METODISTI KIRIKU AJAKIRI

KODUTEEL

On sul ruumi Jeesusele?

Noorte jõulusoovid

Aastakonverentsi kaja: palvepartnerluse esimesed viljad

Võrus pühitseti uuenenud kogudusehoone

Soome-ugri piiblikool Tallinnas

EMK naiste suurkogul Toilas

ÜMK meestetöö komisjoni istungil Nashville'is

Laste suvemisjon Haapsalus

Isadepäev Tallinnas ja Reekülas

Indeks 78228 ISSN 1406-2291
Nr. 4 (115) 2014
Hind 3 eurot

Selles numbris

• SUPERINTENDENDILT
Taavi Hollman
Aeg peatuda ja näha Jeesust 3

• JUTLUS
Olav Pärnamets
On sul ruumi Jeesusele?.....4

• MEILT JA MUJALT
Uudised ja sündmused 6
Järelkaja 9

• AASTAKONVERENTSI JÄLGEDES
Kuidas läheb, palvepartnerid? 10

• MISJON
Mark Nelson
Hõimukärajad oli pidupäev 11
Märtrite hääl 14

• NOORTENURK
Mida tähendavad jõulud
sinu jaoks?.....15
Merlin Raev
Meenutus suvest 15

• IN MEMORIAM
Kõik tänu Kristusele.....18

• KIRIKUELU
Toomas Pajusoo
Meie Malmö sõpradest.....16
Kas või vee peal kõndides 20
Olav Pärnamets
Sõnum, mis jäi ütlemata 21
Tarmo Lilleoja
ÜMK meeste ühenduses.....23

• LASTELAEGAS
Lastetööst meil ja mujal 24
Nõuandenurk 27
Meisterdamist 28
Nuputamist.....28

Esikaanel: Võru koguduse kirikuhoone pühitsemise teenistus. Foto: Võru kogudus

Väljaandja: EMK kirjastustoimkond
Narva mnt 51, 10152 Tallinn
Tel: 6688 479
e-post: koduteel@metodistikirik.ee
www.metodistikirik.ee/koduteel

Toimetuse kolleegium: Anneli Klausson, Tarmo Lilleoja, Toomas Pajusoo, Priit Gregorios Tamm
Toimetaja: Kärt Jänes-Kapp
Kujundaja-küljendaja: Taimi Pärna
Kirjasaatjad: Imbi Herm (Rakvere), Arvi Lindmäe (Saaremaa), Irja Saksing (Kärsa ja Ahja)

"Igale asjale on määratud aeg, ja aeg on igal tegevusel taeva all." Küllap on see Koguja ütlemine (Kg 3:1) üks tuntumaid Piibli kirjakohti, kus jutuks aeg. Ometigi mitte ainuke. Piibel räägib mitmesugustest "aegadest", nagu hingamisaeg ja puhkeaeg, söömaaeg ja lõunaaeg, soosinguaeg ja endisaeg, saagiaeg, lõikusaeg ja koristusaeg, õhtusöömaaeg ja armastussöömaaeg, aga ka kättemaksuaeg, leinaaeg, lahkumisaeg või siis ... tähtaeg. Aeg võib ligineda ja täis saada, tulla ja mööduda, venida ja viibida ...

Küllap paneb lähenev aastavahetus enamiku inimesi, olgu siis sügavamalt või pealiskaudsemalt, mõtlema ajale. Mida teha ja kuidas toimida mulle antud ajaga? Tallinlastel oli isadepäeval eesõigus kuulata jutlustamas EMK superintendenti, kes muu hulgas rääkis kodust, kus armastuse teine nimi on aeg. Kas ma olen võtnud piisavalt palju aega, et armastada? Kas ma armastan piisavalt, et võtta (leida) aega nende jaoks, keda väidan end armastavat? Kas minu armastus on aeg ja minu aega täidab armastus?

Koloslastele kirjutab Paulus (4:4): "Käige tarkuses nende ees, kes on väljaspool, kasutades aega õigesti!" Ja galaatlastele (6:10): "Niisiis, kuni meil on veel aega, tehkem head kõikidele, eriti aga usukaaslastele!"

Soovin meile kõikidele tänavusteks jõuludeks ja uueks aastaks palju aega ja armastust!

"Aga kui aeg sai täis, läkitas Jumal oma Poja ..." (Gl 4:4)

KÄRT JÄNES-KAPP

HOIA SILM PEAL!

Eesti Metodisti Kiriku ajakiri KODUTEEL
Facebookis aadressil
http://www.facebook.com/emk.koduteel
Veebikodus aadressil
http://www.metodistikirik.ee/koduteel
Issuu keskkonnas neljavärvilise pdf-ina aadressil
http://issuu.com/koduteel

HOIA SILM PEAL!

EMK häälekandja Koduteel aastatellimus maksab ka 2015. aastal 10 eurot, üksiknumber ostes 3 eurot.

TELLI juba täna:
- lähimas postkontoris
- www.omniva.ee (www.omniva.ee/era/ajakiri)
- toimetuse kaudu (tee pangaülekanne: EMK a/a Ühispangas on EE641010052004731009, märksõna KODUTEEL,

ja teata aadress koduteel@metodistikirik.ee)

Aeg peatuda ja näha Jeesust

Oleme jõudnud aega, mil süveneme taas Jumala kingitusse, mis on antud kogu inimkonna jaoks.

On aeg veel kord tunnetada koos ristirahvaga, milline on Jumala armastuse laius ja pikkus ja sügavus ja kõrgus tundmaks ära Kristuse armastust, mis ületab iga tunnetuse, ja olemaks täidetud Jumala kogu täiusega (Efeslastele 3:18–19 ümbersõnastus).

Kristuse tulemine ja sellele eelnenud aeg oli erinevate jumalike kohtumiste ja Jumala saadikute nägemise aeg. Maarja nägi inglit ilmsi, Joosep nägi unes, karjastele ilmus lisaks inglile ka taevane inglikoor. Idamaa tarkade kohta öeldakse, et nad nägid tõusmas üht uut tähte, mis juhtis neid Juudamaale. Hämmastav on, et täht peatus täpselt seal, kus lapsuke oli. Jumalike saadikute teenistus oli vajalik selleks, et erinevad inimesed ja inimeste grupid saaksid Jeesust näha ning kohtuksid Temaga!

Nii kordus imeline kohtmine Jumala kingitusega ikka ja jälle uuesti! Vaga ja õiglane Jeruusalemma mees Siimeon ütles pärast kohtumist Jeesusega, et "… nüüd sa lased oma sulasel lahkuda rahus oma ütlust mööda, sest mu silmad on näinud sinu päästet, mille sa oled valmistanud kõigi rahvaste silme ees: valgust, mis on ilmutuseks paganaile, ja kirkust sinu rahvale Iisraelile." (Lk 2:29–32)

Hilisemast ajast kirjutab jünger Johannes, et "Sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me nägime tema kirkust nagu Isast Ainusündinu kirkust, täis armu ja tõde." (Jh 1:14)

Soovin, et Kristuse tulemise ootusaeg ning pühadeaeg ise ei osutuks meile aastas ajaks, mil kõige enam kiirustame, vaid annaks võimaluse peatuda, aeg maha võtta ning ennekõike näha Jeesust, aga samas ka näha iseennast, oma abikaasat, last või lapselast ning pereliiget ja ligimest!

Õnnistatud advendiaega!

Foto: repro

On sul ruumi Jeesusele?

OLAV PÄRNAMETS

Maarja tõi ilmale oma esimese Poja ning mähkis ta mähkmetesse ja asetas sõime ... Sest nende jaoks ei olnud majas kohta.

Lk 2:7

Jõululugu, mille Luukas on oma evangeeliumis kirja pannud, suudab nappides sõnades öelda nõnda palju. See räägib meile, et Jumal läkitas oma Poja siia maailma ajal, kui tollast maailmariiki oli valitsemas tõenäoliselt kuulsaim Rooma keisritest, Caesar Octavianus, kellele hiljem lisati tiitel Augustus (ld 'auväärne'). Ta valitses imperaatorina riiki üpris pikka aega – 31. aastast eKr 14. aastani pKr ehk 45 aastat. Tema ajal saavutas Rooma impeerium oma maksimaalse hiilguse ja suuruse. Augustust ennast upitati aga lausa ebajumalaks. Kujunes keisrikultus: Augustusele püstitati pühamuid, mille altaril tuli lojaalsuse märgiks keisrile ohverdada. Hiljem sai see saatuslikuks kristlastele, kes keeldusid seda tegemast.

Niisiis vastavalt keiser Augustuse dekreedile algas üleriigiline rahvaloendus. Paljud pidid ennast laskma kirja panna kodukohast kaugel – seal, kust pärinesid nende esivanemad. Rahvaloendus viidi läbi peamiselt kahel põhjusel. Esiteks – iga täiskasvanud alam pidi tasuma riigi kehtestatud maksud. Teiseks – arvele võeti kohustusliku väeteenistuse ealised mehed. Muide, juudi rahvusest mehed olid usulistel põhjustel sõjaväeteenistusest vabastatud.

Rahvaloendus korraldati tavaliselt iga neljateistkümne aasta järel. Riik vajas rohkesti raha, et hoida tohutu riigiaparaat ning sõjavägi toimimas, et püstitada suurejoonelisi ehitisi ning rajada seninägematuid ühendusteid. Augustus kiitles, et tema päris oma eelkäijatelt tellistest ehitatud Rooma, ent pärandas järeltulijatele marmorist Rooma.

Augustus oli võimekas valitseja. Tema ajal kehtis nn Pax Romana ehk Rooma rahu – suhteliselt stabiilne olukord kogu hiiglariigi territooriumil. Püüti hoolega vältida ja ennetada alistatud rahvaste rahutusi ning ülestõuse. See asjaolu osutus soodsaks ka Kristuse evangeeliumi levikule.

Joosepi ja Maarja teekond

Luuka evangeelium mainib Joosepi ja tema kihlatu ligikaudu 120 kilomeetri pikkust rännakut Naatsaretist Petlemma. Arvestades tolleaegseid teeolusid, maastikku ning Maarja viimaseid lapseootuse päevi, samuti seda, et matkati jalgsi, hädatarvilik varustus asetatud eesli selga, oli see üsnagi raske rännak.

Evangeelium teatab (Lk 2:6–7): "Aga nende sealoleku aegu said päevad täis ja Maarja pidi sünnitama. Ta tõi ilmale oma esimese poja ning mähkis ta mähkmetesse ja asetas sõime, sest nende jaoks polnud majas kohta."

See oli tolleaegne rändurite peatuspaik, mis ei ole võrreldav isegi tänapäeva kõige tagasihoidlikuma hotelli või külalistemajaga. Lihtsalt mingi lihtne katusealune, kuhu pidi kaasa võtma oma toidu, keedunõu, magamistarbed, sööta oma veoloomа tarvis ning vahel isegi puud

Foto: arhiiv

kolde või lõkke jaoks. Petlemma külalistemaja võis olla üpris tagasihoidlik kui mitte päris kehvakene. Võib-olla juba mitusada aastat vana, nagu paljud tolleaegsed võõrastemajad Rooma provintsides. Need olid tavaliselt räpased, ebamugavad, hooldamata ning halvasti korraldatud. Selliste paikade omanikud olid tihti kahtlase reputatsiooniga, sageli seotud kuritegevuse ja kõlvatusega.

Umbes selline võis olla paik, kuhu noor Naatsareti puusepp Joosep koos oma viimaseid hetki lapseootel kihlatuga juhatati. Jäi üle end kiiruga sisse seada loomadele ette nähtud paigas.

Kuidas sa tunneksid ennast, kui oleksid just-just sünnitama hakkav naine, või mees, kellel lasub vastutus hoolt kanda tema eest? Kuidas sa tunneksid ennast, kui võõrastemaja omanik ütleb sulle niisugusel ülikriitilisel hetkel: "Kahju küll, aga ruumi ei ole. Kõik on viimseni hõivatud. Viimased kohad andsime juba eile ära."

Need teised asjad

Algusest peale pole Jeesuse elu ja töö olnud isoleeritud elu viletsusest ja varjukülgedest. Mõned mõistsid Teda hukka, et Ta julges suhelda ühiskonna nn ebasoovitavate elementidega. Kuid Jeesus püüdis alati lunastada inimelu ning taastada selle jumalikku algupära. Selle püha eesmärgiga oli kooskõlas ka Tema sünd siia maailma 1. sajandi võõrastemaja loomalaudas.

Kuid veelgi enam: kui jõulud tulid sellesse 1. sajandi hotelli, siis see meenutab, et jõulud tulevad ka neile, kes seda isegi tahta ei oska, ja ka neile, kellel pole ruumi Tema, Jeesuse jaoks. Jõululoos on read: "Sest nende jaoks polnud majas kohta." (Lk 2:7) Jõulud tulevad mitte ainult nende jaoks, kes Teda ootavad, nagu Siimeon ja Hanna (Lk 2:22–38), vaid ka neile, kes ei oskagi Teda oodata ja on liiga hõivatud kõige muuga. Jumal kutsub ka neid jõuluõnnistusest osa saama.

Varem arvasin, et Petlemma võõrastemaja pidaja oli üks läbinisti hoolimatu tegelane, kes ka sünnitajat ei lasknud pisut inimlikumasse paika. Kuid nüüd, olles vanemaks saanud, märkan ka eneses sarnaseid jooni. Ma mõistan, et ta ei keeldunud Maarjat ja Joosepit ualalla võtmast mingist põlgusest või tigedusest aetuna. See oli lihtsalt olukord, kus nende jaoks polnud ruumi. On täiesti võimalik, et ta isegi oleks eelistanud Joosepit ja Maarjat mõnele teisele, kes olid varem saabunud ja kohad hõivanud. Maja oli täis. Ma püüan mõista võõrastemaja peremeest. Olen näinud, et paljud meist jätavad Jumala oma elust välja mitte sellepärast, et oleksime vaenulikud Tema suhtes, vaid seetõttu, et oleme täidetud teiste, sageli tühiste asjadega. Need ei pruugi ollagi tühised inimlike standardite järgi, kuid võrreldes Kristusega ometi tühised ja kaduvad. Tõepoolest, see on paljude inimeste tragöödia.

Paljud meist jätavad Jumala oma elust välja mitte sellepärast, et oleksime vaenulikud Tema suhtes, vaid seetõttu, et oleme täidetud teiste, sageli tühiste asjadega.

Tuletagem meelde võrdumit kalleimast pärlist ja teistest pärlitest, mis ka kõik koos ei kaalunud kaugeltki üles selle kõige kallima pärli hindamatut väärtust.

Või mõelgem, mida tunnistas apostel Paulus, kes Jeesust Kristust väga lähedalt tundis, armastas ja hindas. Ta arvas Kristusega võrreldes pühkmeiks nii oma sünnipärased kui ka õppimise, visa töö ja vaevaga omandatud privileegid ja saavutused.

Tihtipeale tunnistavad inimesed, keda kas raske haigus või õnnetus on viinud surma piirile, et nad on hakanud paremini mõistma ja aru saama, millele tegelikult tasub pühendada elu. Näib, et selles maailmas kõik nagu töötaks selles suunas, et täita meie päevad mööduva, kaduva ja üürikesega. Ning siis, kui Jeesus koputab meie uksele, oodates vaikselt sisselaskmist, peame vastama, et kõik seal seespool on juba ammu hõivatud. Olles ausad Jumala ning iseenese ees, me viskaksime suurema osa sellest kolist välja; me tunneme, et see takistab meie elamist ja matab hinge.

Too võõrastemajapidaja ei tead nudki, et ta oli ukse taha jätnud Messia, kogu maailma Lunastaja. Temale ei olnud ruumi. Ning sel viisil lähevad paljud läbi elu, teadmata, et Kristus on koputanud ka nende ukse taga ja oodanud sisselaskmist.

Talle oma süda ava, palu sisse astuda

Me oleme nii hõivatud teiste asjadega, et me isegi ei pane tähele ega tunne ära seda hetke. Aga vahel siiski tunneme, kuid ütleme: "Issand, tule siis, kui mul üks nurgake vabaneb, aga praegu ma olen väga hõivatud."

Kristus on tulnud ka neile, kes Teda pole osanud otsida ega soovida, n-ö võõrastemajja, mis on täis; inimeludesse, mis on kõikvõimalike asjadega üle koormatud; inimestele, kes on ülemäära hõivatud.

Jah, Kristus on tulnud ka neile, kes Teda pole osanud otsida ega soovida, n-ö võõrastemajja, mis on täis; inimeludesse, mis on kõikvõimalike asjadega üle koormatud; inimestele, kes on ülemäära hõivatud.

Või tahad sa täna, jõuluõhtul, hoopiski öelda: "Issand Jeesus, palun tule, mul on paik Sinu jaoks ja see on minu süda." Ütle Talle see lihtne palve juba täna õhtul.

Jeesus ütles: "Ma olen tulnud, et teil oleks elu ja seda ülirohkesti!"

Ameerika evangelist ja laululooja Daniel Whittle (1840–1901) on kirjutanud laulu "On sul ruumi Jeesusele, kes su eest on surma läind?". Laul lõpeb sõnadega: "Jeesusele ruumi anna, Talle elu pühenda! / Talle oma süda ava, palu sisse astuda."

Õnnistatud jõuluaega koos jõululapse Jeesusega!

Jutlus 2012. aasta jõuluõhtu jumalateenistusel EMK Tallinna koguduses.

EMK esindajad EKN-is

10. oktoobril kinnitas kirikuvalitsus EMK esindajaks Eesti Kirikute Nõukogus Toomas Pajusoo ja Taavi Hollmani kõrval Jõhvi koguduste pastori ja kirikuvalitsuse liikme Artur Põllu.

Seni on EMK kolmas esindaja EKN-is olnud Olav Pärnamets. Olles üks EKN-i asutajaliikmeist, on ta esindanud Eesti Metodisti Kirikut EKN-is kõik selle senised 25 tegutsemisaastat, aastail 1993–2001 ka EKN-i asepresidendi kohustes.

KT

Euroopa misjonifondist saabus tänukiri

***Fund for Mission in Europe* on fond, mis toetab Ida-Euroopa, sealhulgas Eesti misjoniprojekte. EMK aastakonverentsil osalenud panid FIME jaoks kokku eriannetuse 703 eurot.**

Septembris saabus EMK-le annetuse eest tänukiri, millele on alla kirjutanud FIME büroojuhataja Urs Schweizer. Kirjas nimetatakse EMK annetust solidaarsuse ja armastuse märgiks. FIME tänukirjaga on tutvunud kirikuvalitsus ja see on saadetud kogudustele laiali koos kirikuvalitsuse oktoobrikuu memoga.

KT

Fund for Mission in Europe
European Methodist Council

Zurich, September 23, 2014

The United Methodist Church
in Estonia
Narva mnt 51
EE-10152 Tallinn

Dear Brothers and Sisters of the UMC in Estonia,

Recently our bank account was credited with an amount of EUR 703.—, which represents the total amount of an offering, which was collected during this years meeting of Estonia Annual Conference. According to your designation this money will be used for the Fund for Mission in Europe (FME).

On behalf of FME I would like to thank you very much for your most appreciated sign of solidarity and love. Some time ago I read from Paul's second letter to the Corinthians - and I still remember these verses: *«For I do not mean that others should be eased and you burdened, but that as a matter of fairness your abundance at the present should supply their need, so that their abundance may supply your need, that there may be fairness.* (2 Corinthians 8:13-14) Sometimes we are in need - of prayers, of attention, of care, of advice, of material help. And sometimes we feel that we are so blessed that we have enough to share with those in need. To be a member of a worldwide Methodist family also means: nobody has always to be strong, and nobody will always be weak. It's all about sharing what we have both in terms of spiritual and material wealth. Thank you so much for your decision to be part of God's mission in other countries and to do exactly this: to share with others what you have!

Just one example of a ministry, which is supported with undesignated gifts like yours: For more than 15 years already, the UMC in Bulgaria has been working in three prisons: Varna, Razdelna and Lovech (the photo is from Rev. Stoyan Stoev, one of the pastors involved in this ministry). This faithful and highly appreciated work includes weekly worship services, Bible studies, pastoral counseling, financial support for the needs of the prisoners, and also family assistance (particularly in regard to solving different social and administrative problems and in regard to the education of the children of prisoners). It's a ministry of love and hope for those hardly anybody takes care of. A ministry that truly matters!

Thank you so much for making a variety of such faith-sharing and diaconal ministries possible by your donation.

Blessings,

Urs Schweizer
Office Manager of FME

Fotod: Koduteel

Oikumeenilise ühendkoori ülesastumist Tallinna koguduse jumalateenistusel juhatas kindla käega Inna Välja.

Oikumeeniline naiste seminar Tallinnas

18. ja 19. oktoobril peeti Tallinnas Soome-Eesti naiste oikumeenilist seminari, mille teemaks oli "Naistena tugevad läbi hingejõu ja lauluväe".

EMK delegaat Ele Paju.

Seminari korraldamise idee hakkas idanema aasta tagasi Rootsis Lundi lähistel, kus peeti Läänemere-äärsete riikide naiste oikumeenilist seminari, mille raames kohtusid Pille Mägila Eesti Metodisti Kirikust ja Outi Piiroinen-Backman Soome Õigeusu Kirikust. Meil mõlemal oli igatsus ja soov korraldada oma maade naistele üks ühine seminar, mis annaks võimaluse sõlmida uusi kontakte üle Soome lahe, kuid ennekõike õppida tundma ja austama üksteise usulisi traditsioone ja jagada kristlikku usku. 2014. aasta augustis Euroopa kristlike naiste foorumi 9. assambleel Kreekas Tinose saarel, kus oli koos 130 naist 28 Euroopa riigist, saime mõlemad veel kord kinnitust, et soovime jätkuvalt edendada rahvusvahelisi kontakte, andmaks naistele kogemusi euroopalikust ühistöö võimalikkusest. Otsustati korraldada ühine seminar Eestis. Väikesesse korraldustoimkonda kuulusid nelja kiriku esindajad ja vähem kui aasta pärast sai unistus teoks.

Pille Mägila vahendab oikumeenilise naisteürituse Soome-poolse korraldaja Outi Piiroinen-Backmani tervitust Tallinna kogudusele.

Tallinna seminar oli esimene omataoline ja tõi kokku 45 naist. Laupäeval oldi Pirita kloostris, pühapäeval metodisti kiriku jumalateenistusel, seejärel külastati Ukraina kultuurikeskust ning päev lõppes Rootsi Püha Miikaeli kirikus.

Outi Piiroinen-Backman: "Me oleme koos, et lisada ajalukku uusi peatükke naistena ja Jumala kaastöölistena. Kas julgeme olla õigluse poolel ebaõigluse vastu? Kas julgeme kaitsta tõrjutuid ja nõrku ühiskonnas valitsevate seaduste eest? Tinosel vastu võetud läkitus kinnitas, et Euroopa kristlikud naised on rahu kaitsjad ja rahu ehitajad. Usun, et see ühine seminar näitab lootuse märke ja annab jõudu ja julgust saada naistena tegusateks. Et me ikka oleksime Jumala kaastöölised, vaimulikult toidetud, Pühast Vaimust innustatud ja teadlikud sellest, et Jumal ei hülga meid meie nõrkusehetkedel, vaid annab oma armastuse kaudu meile uut jõudu toimida Tema tahte kohaselt. Jumalal on vägi ja suurus."

PILLE MÄGILA, EMK NÜ esinaine

Metodisti Maailmanõukogu rahupreemia 2014

Metodisti Maailmanõukogu annab rahupreemiat välja alates aastast 1977. Tänavu tunnustati sellega Hugh ja Shirliann Johnsonit, kes on rohkem kui 40 aastat pühendunud tööle Põhja-Aafrikas.

Aastail 1962–2005 Aafrikas töötanud Hugh ja Shirliann Johnsoni elumoto on olnud lihtne: kirik peab olema seal, kus vajadus on kõige suurem. Nende teenimisaastatesse on mahtunud ka mitmed väga rahutud ajad, näiteks kui Aafrika riigid 1960. aastatel iseseisvusid ja harvad polnud ka relvakokkupõrked.

Metodisti Maailmanõukogu rahupreemia on varem saanud näiteks Lõuna-Aafrika vabariigi president Nelson Mandela, piiskop Desmond Tutu, USA president Jimmy Carter, Makedoonia president Boris Trajkovski, Nõukogude Liidu riigijuht Mihhail Gorbatšov. *KT*

Fotod: World Methodist Council

Hugh ja Shirliann Johnson

Rahvusvaheline misjonikoolitus BMK-s

Foto: Üllas Tankler

Misjonikoolitusel osalenutel jäi mahti koguneda ka ühispildi tegemiseks.

Oktoobri lõpus korraldas Ühinenud Metodisti Kiriku ülemaailmne misjoniagentuur Global Ministries Tallinnas koolituse inimestele, kes Euroopas tegelevad vabatahtlike vastuvõtmise ja nende töö koordineerimisega.

Nii nagu Eestisse tulevad aeg-ajalt vabatahtlike grupid sõpruskogudustest välismaalt (enamasti USA-st), nii on see tava levinud ka paljudes teistes Euroopa metodisti kirikutes. Koolitusel, kus osalesid koordinaatorid 18 maalt, vahetati muljeid, õpiti üksteise kogemustest, edendati osadust ja saadi teada olulistest põhimõtetest tasakaalustatud sõprussuhete arendamisel eri maade vahel.

Külalised jäid väga rahule – tundub, et Tallinn ja BMK võiks rahvusvaheliste ürituste vastuvõtuks olla veel enam rakendatud.

ÜLLAS TANKLER
GBGM

EKN-i 2014. aasta oikumeeniline preemia läks jagamisele

EKN-i tänavuse aasta oikumeenilise aastapreemia kandidaadiks esitasid EMK kirikuvalitsus ja superintendent 25-aastase tegevuse eest Eesti Kirikute Nõukogus ja 48-aastase ustava teenimise eest Eesti Metodisti Kirikus Olav Pärnametsa.

20. novembril toimus Pirita kloostris EKN-i töökoosolek, kus hääletamise tulemusena otsustati, et seekordne oikumeeniline aastapreemia läheb jagamisele Olav Pärnametsa ja siseministeeriumi usuasjade osakonna juhataja Ilmo Au vahel.

KT

Kiriku-valitsus õnnitleb!

Oystein Olsen	70	12. august
Joel Rang	55	21. august
Andrus Kask	40	22. september
Hans Växby	70	17. november
Marjana Luist	35	13. november
Vladimir Beregovoi	60	4. jaanuar
Kärt Jänes-Kapp	55	9. jaanuar
Enno Sarik	40	25. veebruar
Georgi Lanberg	85	23. märts

Naised kogunesid suurkogule

EMK Naiste Ühenduse järjekordne suurkogu kogunes 8. novembril Toilas.

Päev algas jumalateenistusega, kus vaimulikku sõnumit jagas Lii Lilleoja Estri raamatu (5:1–5) põhjal. Samal teemal jätkasid naised arutelu ka gruppides, otsides vastuseid küsimustele, kuidas Estri raamat kedagi on kõnetanud, mis on selle sõnum tänapäeva kristlikule naisele, mis on olnud suurimad rõõmupeod kellegi südames ja milliseid rõõmupidusid võiksid kristlikud naised korraldada.

Fotod: Koduteel

Esinaine Pille Mägila meenutab tehtut.

Aega jäi ka palveks ja lauluks, samuti meenutati EMK Naiste Ühenduse loomist ja möödunud kahtekümmet tegevusaastat. Tänati juhatust, kes viimasel kolmel aastal EMK naistetööd on juhtinud: Triin Tarendi, Irina Semjonova, Vööbe Uus, Lii Lilleoja, Piret Kirejev ja NÜ esinaine Pille Mägila. Euroopa naistetöö taustal oma noorusega niigi silma torganud Eesti metodistide naistetöö juhatus noorenes valimiste tulemusena veelgi.

Uude juhatusse valiti üksmeelselt Triin Tarendi, Lii Lilleoja, Pille Mägila, Kristi Toodo, Anneli Tombak ja Irina Semjonova.

Toila SPA rahvas pakkus kokku tulnud naistele suurepärast lõunasööki ja õhtupoolikul ka tervist kosutavaid veeprotseduure. KT

Grupitöö.

Muusika.

Grupitöö.

Seljasirutus.

Oreliuudiseid

Pühapäeva, 2. novembri jumalateenistusel Tallinna koguduses meenutati orelimaestro Hugo Lepnurme ja tema mälestusorelil avati asjakohane mälestusplaat.

Põhjust selliseks pidulikumaks sündmuseks andis asjaolu, et oktoobri lõpus möödus sada aastat maestro Lepnurme sünnist. Muusikaga teenis tol pühapäeval koguduse segakoor, kes laulis Hugo Lepnurme laule, koguduse organist Virve Soode (Hugo Lepnurme tütar) mängis aga Hugo Lepnurme loomingut. Jutlustas Hugo Lepnurme lapselaps Joel Aulis.

Novembri viimasel pühapäeval andis Kristel Aer Hugo Lepnurme mälestusorelil kontserdi "Suur eeskuju – Hugo Lepnurm 100", millega Corelli Music alustas jõulumuusika festivali "Kirikupühad Maarjamaal".

KT

Ilmumas on EMK kalender

Ka 2015. aastaks on ilmumas meie oma kiriku kalender.

Superintendendi pöördumist ja tavapärast infot sisaldava kalendri kaanele valis kirikuvalitsus Aseri kogudusehoone foto. Seekordses valimisprotsessis "alla jäänud" Viitka kogudusele soovitas kirikuvalitsus kaaluda risti paigutamist välisseinale, et hoone otstarve oleks ühesemalt aimatav – nii päris elus kui ehk siis ka juba EMK 2016. aasta kalendri kaanel.

Kogudused saavad EMK kalendreid tellida kirikukeskusest.

KT

EMK esindus PÖFF-il

Tänavu hindas Pimedate Ööde Filmifestivali (PÖFF-i) filme lisaks tavapärasele žüriile esimest korda ka oikumeeniline žürii.

EKN-i kuue suurema liikmeskiriku esindajad andsid hinnangu, milline film tänavusest festivalikavast – täpsemalt 18 põhiprogrammi filmist – esindab kõige paremini kristlikke väärtusi: väljendab üldist inimväärikust ja ligimesearmastuse põhimõtteid, nagu hoolivus, ausus, teistega arvestamine, abivalmidus, tähelepanelikkus, andestamine. Žürii poolehoiu võitis Iraani režissööri Reza Mirkarimi viimane film "Täna" (Emrouz; Today; 2014). Oikumeenilise žürii koosseisus hindas PÖFF-i filme ka EMK superintendent Taavi Hollman.

Oikumeenilise žürii tegevust tutvustavat PÖFF-i erisaadet "PÖFFi kaheksa ja pool" (8) saab järelvaadata veebiaadressil http://etv2.err.ee/v/kultuur/poffi_kaheksa_ja_pool/.

KT

Kodanikupäeva aumärk EMK vaimulikule

26. novembril andsid peaminister Taavi Rõivas ja siseminister Hanno Pevkur üle kodanikupäeva aumärgid, millega tunnustatakse Eesti inimesi, kes on silma paistnud kodanikuaktiivsuse, vabatahtliku töö või panusega ühiskonnaellu. Aumärgi pälvinud 15 silmapaistva inimese hulgas oli ka kaks vaimulikku: Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku peapiiskop emeeritus Andres Põder ja Eesti Metodisti Kiriku Jõhvi koguduse pastor Artur Põld.

Siseministeeriumi pressiteates on öeldud: "Eesti Metodisti Kiriku Jõhvi koguduse pastorina osaleb Artur Põld aktiivselt sotsiaaltöö korraldamises Jõhvis ja Ida-Virumaal ning on aastate jooksul vabatahtlikuna panustanud kogukonna sotsiaalsete probleemide lahendamisse. Koostöös Jõhvi vallavalitsuse ning heategevusorganisatsiooni Stoneworks Internationaliga avas ta Ida-Virumaal puuetega laste tugikodu, mis pakub tugiteenuseid Ida-Virumaa puuetega lastele ja nende peredele."

KT

Hiljuti me Maarjamaal
üks istung maha peeti,
kus äiksest pingul õhkus saal,
sest vägikaigast veeti.

Öeldi, meedia meilt nõuab,
peame pidama ka sammu,
et aeg ju edasi siin sõuab,
olgu selge meile ammu.

Seadus olla üsna vahva,
mida nõudvat osa rahvast.
Nõnda olevatki abielu,
olgu see või häbielu.

Pühadusest me ei hooli,
saadame kõik elukooli.
Kooselule ei pea me vahet,
kõik arvestagu meie tahet!

See polevatki mingi oht,
kõik lesbid leidku oma koht!
Et käitumises jõuda tippu,
homod hoidku kõrgel lippu!

Me soov peab kõiki ühte liitma,
ka Euroliit saab heaks kiitma.
Et ergutame rahva ridu,
siis pidagem vaid rõõmsalt pidu!

Nii rahvaesindajad väitsid,
endi kohustuse täitsid.
Andmed "ausalt" kirja kanti,
lillekimbud kaasa anti.

Nii Riigikogu näitas nägu,
milline on tema tegu.
Teemat mõnda aega vaeti,
lõpuks seadus vastu võeti.

Nii Soodoma sai vaba voli,
nüüd ka Maarjamaale kolis.
Tal rõõmust naeru täis on suu,
ei ta soovinudki muud.

Ei meenutata kurba lugu,
mida üle eland on inimsugu,
see ei olla üldse paha,
kui keegi patustada tahab.

Kui hüljatud saab Looja seadus,
rahvale see olla headus,
mille meedia teile ette kannab,
võtku elust kõik, mis võtta annab.

Nõnda kõrkus kõnelemas käib,
kõik tal selgena siin näib.
Ja kuna selline on mõttelaad,
siis ülbus üha võtab maad.

Nõnda saatan püüab hingi,
mingit rahu ta ei kingi.
Nii ikka põhjendusi otsib,
õiget elunormi trotsib.

Kui rahvas hülgab Looja käsud,
ning pattudesse süveneb,
siis Jumal tegutsema asub,
et see patuelu lüheneks.

PEETER PIIRISILD

Kuidas läheb, palvepartnerid?

Juunikuisel aastakonverentsil loositi igale EMK kogudusele palvepartner. Välja kuulutatud palvepartnerluse miinimumi kuulus lisaks igapühapäevasele teineteise eest palvetamisele ka pastorite kohtumine ja külaskäik partnerkogudusse vähemalt kord aastas; soovituslikuna ka ühine misjoniprojekt (kas uus või osalemine juba käimasolevas).

Juba tänavuse sügise jooksul on teoks saanud neli partnerlusettevõtmist: Võru kogudus käis 17. augustil Saaremaal, kus jutlustas Kaupo Kant; Jõhvi kogudus käis 21. septembril Tallinnas, kus jutlustas Artur Põld; Tapa kogudus käis 19. oktoobril Pärnus, kus jutlustas Joel Rang, ning Tallinna kogudus 26. oktoobril Tartus, kus jutlustas Toomas Pajusoo. *KT*

Fotod: Priit Gregorios Tamm

Jumala sõnaga teenis tartlasi Tallinna koguduse vanempastor Toomas Pajusoo.

Tartu kogudus tähistas 91. aastapäeva

Pühapäeval, 26. oktoobril tähistas Tartu kogudus taas kord aastapäeva. See oli 91 aastat tagasi 28. oktoobril, kui omaaegne pastor Johannes Karlson koos oma abikaasa ja ämmaga asutas Gildi uulitsas Postimehe trükikoja teisel korrusel meie koguduse. Muide, see hoone on tänaseni alles, kuigi ümberehitatud kujul.

Jumalateenistusele järgnes traditsiooniline pidulaud. Esiplaanil Eve Rahuvarm koos värskelt leitud kaasvõrokese ja omakandi inimese, Tartu ülikooli kehakultuuriõppejõu Kaja Härmliniga (kes pidas ühel pühapäeval Tartu koguduses loengu kehahoiust ja tervisest).

Eivin Toodo koos Eevi Käeri ja tema abikaasa Ernst Käeriga.

Pastor Karlson oli energiline mees ja tuline evangelist. Kuigi koguduse algusaastad olid talle keerukad ja kurnavad, suutis ta panna aluse edasisele kasvule ja hoogsale tööle. Kui 1926. aastal pastor Aleksander Kuum koguduse üle võttis, oli sellest saanud juba üsna arvestatava mõjuga osaduskond Tartu linnas.

Seekordsele aastapäevajumalateenistusele saabusid külalised meie selleaastasest palvepartnerkogudusest Tallinnas. Mäletatavasti loositi käesoleval aastakonverentsil igale kogudusele oma palvepartner, kelle eest aasta jooksul eriliselt palvetatakse ja kus vastastikku külas käies üksteist toetatakse ja julgustatakse.

Jumala sõnaga teenis meid Tallinna koguduse vanempastor Toomas Pajusoo, kes jutlustas 1. psalmi põhjal õiglase inimese teest. Jutlus oli elav ja seda rikastasid mitmed näited venna isiklikust elust.

Muusikaga rõõmustas südant meile juba tuttav tallinlaste trio, seekord küll pisut muudetud koosseisus ja abiväega Haapsalust. Nimelt oli sel korral lauljaks Lea Kanguri asemel Eve Rahuvarm. Teda saatsid klaveril poeg Peeter Rahuvarm ning Eivin Toodo viiulil ja Jaan Kont kitarril.

Eve laulud tulid südamest ja läksid otse kuulajate südamesse.

Et kohale oli tulnud mitmeid inimesi nii lähemalt kui ka kaugemalt, siis oli rõõmu taaskohtumistest vanade sõpradega, aga ka uusi leidmisi toredate õdede-vendade näol,

Muusikaga rõõmustas kirikuliste südant varasemastki tuttav tallinlaste bänd.

keda varem polnud kohatud, ent kellega seob Jeesuse kaudu üheks jumalalaste pereks olemine.

Jumalateenistusele järgnes traditsiooniline pidulaud, mille katmise põhiraskus oli taas meie armsa õe Aino kanda. Veel abistasid pidulaua ettevalmistamisel Jane, Sirli, Jana, Viia, Ruth, Endel, Raini ja Astrid. Kiriku ja kohviku kaunistamise eest kandsid hoolt Jane ja Merilin.

Iga aastapäev on põhjus tänada Jumalat Tema ustavuse eest: et Ta on meid hoidnud, kaitsnud, õnnistanud ja juhtinud. Ikka selleks, et meiegi oleksime õnnistuseks nii üksteisele kui inimestele meie linnas.

Palvetagem jätkuvalt oma koguduse eest ning pühendugem koguduse asutajate eeskujul üha rohkem sellele, et võimalikult paljude inimeste elu meie kodulinnas puudutaks Jeesuse armastus.

PRIIT GREGORIOS TAMM
Tartu Püha Luuka kogudus

HÕIMUKÄRAJAD oli pidupäev

Handi, komi, udmurdi, mari, neenetsi, sölkupi ja saami usklikud kogunesid oktoobris Tallinna metodisti kirikusse, et osaleda soome-ugri misjoni- ja piibliikooli õppesessioonil, oikumeenilisel palvepäeval ja hõimukärajatel, mille korraldasid Eesti Evangeelse Alliansi misjonitoimkond ja Eesti Piibliselts.

Udmurdid on alati tantsuks valmis, olid ka 21. koolis.

Hõimukärajad algasid saamikeelse palvega joiu vormis.

Foto: Mark Nelson

Handid esitasid põdratantsu.

Soome-ugri külaliste tulek Eestisse andis suurepärase võimaluse tutvuda nende vajadustega ning sellega, mida Jumal nende rahvaste hulgas teeb. Udmurdid ja handid olid kutsutud rääkima, laulma ja tantsima Tallinna 21. kooli õpilastele. Udmurdi evangeelse grupi juht Maina Sašina, kes tuleval kevadel lõpetab EMK Teoloogilise Seminari, lisas oma tunnistuse selle kohta, kuidas Jumal on aidanud neil õppida armastama ja austama kultuuri ja keelt, mis Ta udmurtidele on andnud. Vaevalt olid õpilased varem nii positiivset tunnistust kuulnud. Tunni lõpus, kui külalised haarasid osa õpetajaid ja õpilasi tantsima, tegid ülejäänud toimuvast rõõmsal meelel nii pilte kui ka videoid. Olen kindel, et õpilased täitsid oma Facebook'i leheküljed piltidega udmurtidest ja hantidest. Jääb üle ainult loota, et kuuldud tunnistused jätsid nende koolilaste südameisse püsiva jälje.

Hõimukärajad (vt Hõimurahvaste Aja Facebook'i või Pildiraadio YouTube'i lehekülge) oli soome-ugri kultuuri pidu – päev täis muusikat ja tantsu, aga ka tõsiseid vestlusi kiriku arengu üle meie hõimurahvaste juures. Üks peamisi aruteluteemasid puudutas seda, kuidas luua uusi kogudusi, mis tõepoolest haakuksid kohaliku kultuuriga. Meie saami külalised, sealhulgas kristlik joigulaulja Mattias Sikku Valio, näitasid, kuidas saami jumalateenistus võiks alata muusika ja traditsioonidega, mis tooksid au Jumalale ning oleksid mõistetavad põhjapõdrakasvatajatele. Komi pastor Daniil Popov rääkis koguduste rajamisest oma rahva seas. Ta tõi välja asjaolu, et kui komi tahab tõesti millegi üle sügavalt järele mõelda, läheb ta metsa. Teisisõnu: see, mida on vaja, ei olegi võib-olla kirik keset küla, vaid väike palvemaja kusagil metsas – paigas, kuhu komi loomupäraselt läheks otsima vastuseid vaimsetele küsimustele.

Peolt ei puudunud ka eesti rahvaviisid. Eesti vaimulikke viise esitas Astrid Nõlvak koos Eike Vellendiga.

Avatervituse ütles superintendent Taavi Hollman.

Komi pastor Daniil Popov rääkis eluliselt väikerahvaste muredest. Kuid tema juttu saatis mõnus huumor.

Hõimukärajad oli rõõmus sündmus. Näiteks udmurdi ansambli Inkrež tants aatriumis lõunapausi ajal väljendas nende siirast heameelt võimaluse üle olla koos kui üks ühtne rahvaste pere. Üles astusid eesti kristlikud rahvamuusikud Astrid Nõlvak ja Eike Vellend. Kogu üritus ülistas seda ilu, millega Jumal on meie kultuure rikastanud. Aga kõige tähtsam oli, et tõsiselt kaaluti, kuidas Jumala töö võiks komi, handi ja teiste soome-ugri rahvaste ühiskondades kasvada ja tugevneda.

Nende kahe nädala jooksul oktoobri keskel oli meie soome-ugri misjoni- ja piiblikooli õpilastel ka õppesessioon, mille kursuste raames õpetati neile oskusi tööks väikegruppides (Lii Lilleoja) ja misjoniks paganlikes kogukondades (õpetajaks pikemat aega mari rahva hulgas tegutsenud misjonär Juha Väliaho) jms. Minu palve on, et õpitu ning julgustus, mida andis neile juba ainuüksi Eestis viibimine, valmistas neid ette ja andis inspiratsiooni, et minna koju ja muuta Jumala Kuningriik oma inimeste jaoks tõelisuseks. Lõppkokkuvõttes on see ju põhjus, miks me neid misjoniprojekte edendame.

Samuti tahaksin väljendada isiklikku tänu kõigile, kes palvetasid ja toetasid seda tööd. Kartulid, porgandid, õunad, moosid ja muud annetused olid korraldajatele suureks abiks. Kasutamata jäänud annetused anname üle lastekeskusele Tähetorn, kus need jõuavad nendeni, kes kõige rohkem abi vajavad.

Palun palvetage jätkuvalt hõimurahvaste seas tehtava misjonitöö pärast. Palvetage eriti selle eest, et Jumal ärataks rohkem eesti vabatahtlikke, kes neisse projektidesse aktiivselt panustaksid. Me võiksime teha palju rohkem, ent nagu Jeesus juba ammu ütles: “Lõikust on palju, töötegijaid aga vähe. Paluge siis lõikuse Issandat, et ta saadaks töötegijaid ...” (Lk 10:2)

MARK NELSON, EMK misjonitoimkond

Hulk pidulisi rahvarõivaid demonstreerimas.

Iga päev ei ole pidupäev ja kahte nädalasse mahtusid ka soome-ugri piiblikooli tunnid. Pildil juhatab Kaupo Kant vaimuliku kasvu sessiooni.

Pühapäev koos soome-ugri sõpradega

Tallinna koguduse 19. oktoobri jumalateenistuse ilmet kujundasid sõbrad Handimaalt ja teised soome-ugri külalised.

Pühapäevase teenistuse soome-ugri osa juhatas sisse Mark Nelson ja jutlustas hõimukärajatele saabunud handi pastor Anatoli Marõtšev. Oma rahvariiete ja rahvatantsu omapära demonstreerisid handi tantsijad. Kirikulistel oli võimalik imetleda aatriumis üles seatud näitust ja nautida misjonikohvikus pakutavaid hõrgutisi. Selle päeva kohvikuliste annetus läks misjonitöö heaks.

KT

Fotod: Koduteel

Mark Nelson avasõnu ütlemas.

Handi tants Tallinna koguduses.

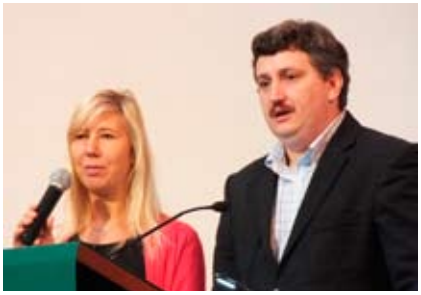

Anatoli Marõtševi jutlust tõlkis Veronika Fjodorova.

Hõimurahvastele pühendatud väljapanek Tallinna kiriku aatriumis.

Handi neiud.

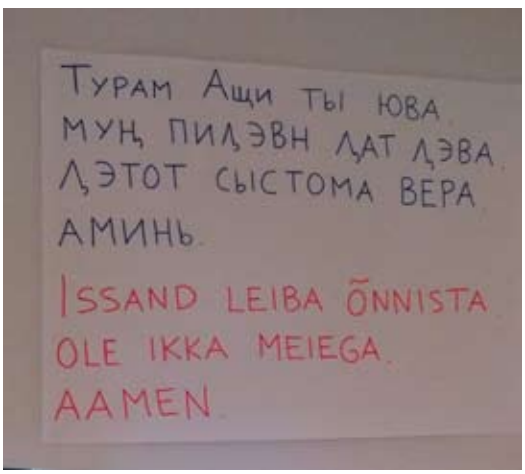

Söögipalve ja keeleõpe ...

Misjonikohvik.

Abilised tegutsesid köögis terve nädala. Pildile on jäänud Eini Tšerenkova.

Märtrite hääl

Eesti Kirikute Nõukogu ja Eesti Evangeelne Allianss kutsusid Eesti kristlasi novembri kolmandal pühapäeval, 16. novembril palvetama kristlaste eest, keda usu pärast taga kiusatakse.

"Üleskutses kõigile Eestimaa kristlastele" on öeldud: "Oleme tänulikud Jumalale, kes on kinkinud meile rahu ja armu elada rahulikku elu ning teenida Teda viisil, kus me ei ole pidanud kogema otsest tagakiusu oma usu praktiseerimisel ja kuulutamisel. Samas ei ole sellist rahu ja õnnistuse aega kõigil meie vendadel ja õdedel maailma erinevates paikades. ... Ülemaailmse Evangeelse Alliansi üleskutsel on peetud paljudes maades eestpalvepäeva maailma tagakiusatud kristlaste eest novembrikuu teisel või kolmandal pühapäeval. ... Jumala Sõna kutsub meid üles Heebrea kirja autori kaudu, öeldes: "Pidage meeles vange, nagu te oleksite kaasvangid, ja kurja kannatajaid, sest ka teie olete alles maises ihus." (Hb 13:3) Kutsume kõiki kogudusi, võtta erilisse eestpalvesse kristlased, kes kannatavad otsest või kaudset tagakiusu oma usu pärast Jeesusesse."

Soome misjoniajalehes Avainmedia (10/2014) on ülevaate usu pärast tagakiusatuist avaldanud Rauli Lehtonen. Ta alustab tõdemusega, et nüüd, mil paljude endiste Nõukogude vabariikide usku puudutavad seadused on uuenenud, on kerge unustada, et endiselt leidub kristlasi, keda nende usu pärast vaenatakse.

Keeld 200 miljonile kristlasele

Lääneriikides on viimasel ajal arutatud muslimite õiguste üle praktiseerida oma usku. Araabia maadest, Türgist jm pärit immigrandid tunnevad end kõrvaletõugatuina, kuna neile ei ole mõnikord antud luba mošee ehitamiseks. On peetud ebaõiglaseks, et musliminaistel ei lubata katta oma nägu, töötades haiglas või mõnes riigiasutuses. Lapsed pole koolist saanud vabu päevi ramadaani ajal. Isegi paljud eurooplased on tõusnud "barrikaadidele" – võitlema islamiusuliste õiguste eest.

Ometigi väidab International Society for Human Rights'is hiljuti ilmunud uurimus, et 80 protsenti usu pärast tagakiusatuist pole tänapäeval muslimid, vaid kristlased! Uurimus nendib sedagi, et musliminäärmuslaste verised enesetapurünnakud kirikute ja kristlaste vastu üha lisanduvad. Suur osa maailma pagulastest jätab kodumaa, sest neid vaenatakse kristlike veendumuste pärast.

Rootsi suurim päevaleht Dagens Nyheter väidab, et maailmas tapetakse iga üheteistkümne minuti järel mõni inimene kristlike veendumuste pärast. 139 riigis, kokku 200 miljonil kristlasel puudub usuvabadus, mis ÜRO inimõiguste deklaratsiooniga peaks olema tagatud kõigile maailma rahvastele.

Esirinnas Põhja-Korea ja SRÜ

Hollandi misjoniorganisatsiooni Open Doors andmete põhjal juhib kristlastele kõige ohtlikemate maade nimekirja kommunistlik Põhja-Korea, kus umbes 70 000 kristlast viibivat töölaagrites. Neist 6000 elavad laagris nr 15, kus vange pühapäeviti piinatakse, et sundida neid loobuma oma usust. Suur osa neist vangidest ei pöördu kunagi koju oma armsate juurde.

Kõnealuses nimekirjas on veel Somaalia, Nigeeria, Birma, Mali, Tansaania, Etioopia, Niger, Pakistan, India, Iraak, Süüria, Usbekistan ja Turkmenistan ning mitmeid teisi endisi Nõukogude liiduvabariike, kus usuvabadust viimastel aastatel on piiratud. Huvitav on tõdeda, et maades, kus kristlaste tagakius on eriti karm, elab ka suur hulk veel pöördumata rahvaid.

SRÜ-s on riike, kus kristlased kogunevad öösiti salaja väikestes rühmades. Kui nende tegevus avalikuks saab, võidakse neid nn ebaseadusliku kogunemise korraldamise eest trahvida aastapalga ulatuses. Nende piiblid konfiskeeritakse, majapidamistarbed, voodid ja isegi katusekivid võidakse aga ära viia juhul, kui neil pole raha trahvi tasumiseks.

Ära unusta kristlasi

Me ei tohi unustada, et oleme Kristuse ihu liikmed. Kui üks liige kannatab, kannatab kogu ihu (1Kr 12:26). Palvetades evangeliseerimata etniliste rühmade eest, ärgem unustagem, et nende kõrval elab ehk kristlasi, kes peavad oma usu eest maksma kõrget hinda. Kui keegi meie vendadest-õdedest on näljane, janune, kodutu, alasti, haige või vangis, siis peame tema eest hoolt kandma. Me peame teda söötma, jootma, riietama, külastama, sest see, mida oleme teinud ühele oma vähematest vendadest – seda oleme teinud Kristusele (Mt 25:40).

Soome keelest vahendanud
HEIDI PAJUSOO

Foto: Mark Nelson

Hõimukärajatel jagasid väikerahvad mõtteid oma rahva olukorrast, vajadustest ning võimalustest evangeeliumi kuulutada.

NOORED TUNNISTAVAD

Mida tähendavad JÕULUD sinu jaoks?

EMK noortegruppide mõtisklusi jõuludest

Oleme üks pere Jeesuses Kristuses, ühteaegu nii sarnased ja samas nii erinevalt erilised. Selleks et meie noori sel talvel ühe mütsi alla saada, oleme palunud neljal noortegrupil üle Eesti valida üks noor nende grupist, kellele oleme esitanud ühe küsimuse: "Mida tähendavad jõulud sinu jaoks?"

Jõulud tähendavad minu jaoks eelkõige Jeesuse sünnipäeva, mida me ka perega meeles peame. Lisaks on meie peres saanud traditsiooniks, et kutsume kellegi külla – kas peretuttavad, mõne sõbra või kogudusest kellegi, kes muidu oleks üksi. Jõulud on armastamise ja andmise aeg, kus saame üksteisega jagada lähedust, häid soove ja armastust. See on aeg, kus pere tuleb kokku ja saab koos olla, aega veeta ja olla tänulik möödunud aasta eest.

MONA-ANARI KÄGRA, EMK RÄPINA KOGUDUS

Jõulud on aeg, kui on päris pime, ja seepärast on Jeesuse sünnipäev sel ajal. Siis on hea, kui inimesed toetavad üksteist, kuna on raske ja külm. Jõulude ajal tehakse üksteisele ka kingitusi, mis teeb inimestele rõõmu. Jõuluaeg on minu meelest lahe.

ALEKSANDER LEPIK, EMK TAPA KOGUDUS

Minu jaoks on jõulud eelkõige rahu aeg. Armastan neid rahulikke jõuluõhtuid, kui toad on mandariini- ja piparkoogilõhna täis, rüüpad kuuma teed ja mängid perega mõnda toredat lauamängu. Jõulud on ootusärevust ja maagilisust täis aeg, mis justkui laeb kõik akud ning täidab südame rõõmuga.

KAIDI KAUPO, EMK VIITKA KOGUDUS

Foto: Kaidi Kaupo

Jõulude tähendus minu elus on muutunud. Lapsena oli see aeg, kui sai head süüa ning kingitusi. Noorena nägin seda kui lõbusat aega koos oma perega. Mõni aasta tagasi avastasin, et seegi pole päris see, mida jõulud mu jaoks tähendavad. Leidsin, et jõulud on ikkagi ennekõike Jeesuse sünnipäeva tähistamine. Jõulude ajal saame üheskoos meenutada Isiku sündi, kes on meile nii palju andnud. Olla rõõmsad ja heatahtlikud jõulude ajal on parim kink, mida saame Jeesusele teha.

KARL MARTIN VENTSEL, EMK TALLINNA KOGUDUS

EMK noored ja noortetoimkond soovivad teile ja teie lähedastele rahulikku, õnnistusrohket ning piparkoogilõhnalist jõuluaega.

Meenutus suvest

20.–24. augustini peeti Haapsalu lähistel Krabi talus EMK noorte suvelaagrit "SUHTED?!".

Minu jaoks oli laager väga eriline aeg, kus sai õppida nii mõndagi suhete kohta nii Jumala ja sõpradega kui ka mehe-naise vahel.

Foto: Noortetoimkond

EMK noorte suvelaagri raames külastasid noored Timo Lige ja Sõbrad kontserti Haapsalus Jaani kirikus.

Näiteks rääkisime Maretaga ühes töötoas sõprusest. Seal esitati meile olulisi küsimusi. Miks on vaja sõpru ja milline on tõeline sõber? Milline sõber ma ise olen? Minu jaoks koorus sellest välja tõdemus, et on oluline võtta aega sõprade jaoks ning sõpru on meie ellu vaja: "Ustav sõber on võimas kaitse, kes leiab selle, leiab varanduse." (Srk 6:14)

Väljakutset pakkus minu jaoks näiteks ka fotojaht, kus saime kindla ülesande Haapsalu linnas pildistamiseks: näiteks pilt kellegagi, kelle eesnimi algab P-tähega, või pilt koos ühe perekonnaga. Need ülesanded ärgitasid julgelt võõrastega kontakti looma ja panid imestama, kui sõbralikud ja positiivsed meie vastu oldi.

Üks huvitav tunnistus oli minu jaoks ka see, et sõites Haapsalu linna fotojahti tegema, sadas teel paduvihma ja raske oli ette kujutada, et hakkame linnas jalutama ja pildistama. Aga kui olime linna jõudnud ja kaubanduskeskuses natuke aega veetnud, muutus ilm ilusaks just siis, kui alustasime fotojahiga. Usun, et Jumal hoolitses ilma eest!

Olen tänulik, et sain laagrist osa võtta!

MERLIN RAEV, EMK Reeküla kogudus

Meie Malmö sõpradest

TOOMAS PAJUSOO

Tallinna kogudus on arendamas sõprussuhteid Malmö kogudusega. Oluline etapp nende suhete arengus oli minu külaskäik Malmösse tänavu oktoobris. Veebruaris ootame malmölasi taas Tallinna.

Kõik sai alguse Malmöst saadetud e-kirjast, mis laekus EMK Tallinna koguduse elektronpostkasti 8. mail 2014. Kirja autor Helgi Kaaman, kes on sündinud ja üles kasvanud Tallinnas, aga elab praegu Rootsis, teatas, et nad otsivad sõpruskogudust Tallinnas. Ta on abielus rootsieestlasega, kelle nimeks Mait Kaaman. Nad mõlemad kuuluvad Malmö misjonikogudusse (rts *Malmö Missionsförsamling*). Koguduses on veel üks eesti juurtega diakon – Eva Kunda Neidek, kes on sündinud Rootsis ega räägi eesti keelt. Ta on ühtlasi muusik ja aitab selle anniga kaasa koguduse töös.

Kogudusel olid varem sõprussidemed nii Kongo vabariigis kui ka Kongo demokraatlikus vabariigis, eriti Mayangui kogudusega Kongo vabariigi pealinnas Brazzaville'is. Liikmed mõlemast kogudusest külastasid teineteist vastastikku, vahetasid ideid ja kandsid aasta läbi üksteist palvetes. Kahjuks need kontaktid katkesid, sest inimene, kes suhtles nendega prantsuse keeles, lahkus Malmöst.

Kui möödunud sügisel koguduse rahvusvahelise komitee koosolekul arutati, millise riigi kogudusega võiks tulevikus arendada sõprussuhteid, langes otsus Eesti kasuks. Peamiseks põhjuseks oli Eesti ja Rootsi lähedus, nii ajalooliselt kui kultuuriliselt; pealegi on mitmetel liikmetel perekondlikud sidemed Eestiga.

Esimesed kohtumised

Järgmiseks sammuks sidemete loomisel oli Helgi Kaamani külaskäik Tallinna 26. mail, kui tal oli kohtumine rinnavähihaigete seltsi esindajaga. Ta tõi Stockholmist kaasa kasutatud proteese, toetades sel viisil nende tööd. Ühtlasi oli mul võimalus temaga kohtuda ning tutvustada meie kirikut ja selle tegevust.

Fotod: Toomas Pajusoo

Malmö koguduse pastor Bengt Cederblad

Malmö kogudusest

Malmö kogudus kuulub Rootsi Oikumeenia Kirikusse (rts *Equmeniakyrkan,* ingl *The Uniting Church in Sweden*), mis moodustati Rootsi Baptistide Liidu, Ühinenud Metodisti Kiriku ja Misjoni Lepingu Kiriku (rts *Svenska Missionskyrkan,* ingl *Mission Covenant Church of Sweden*) ühinemisel 4. juunil 2011.

Nelikümmend aastat tagasi, 13. septembril 1974, ühinesid mitmed Malmö kogudused, mis kuulusid Rootsi Misjoni Lepingu Kirikusse, ja rajasid uue misjonikoguduse, kolides ümber uude vastvalminud kirikuhoonesse mõne minuti sõidu kaugusel kesklinnast. Kirik on ümbritsetud korterelamutega, mille naabruses on suur selvekauplus, jalgpalliväljak ja suvilad, mida kasutatakse üksnes suvel, ning vanadekodu.

Oma asukoha tõttu staadioni läheduses on kirik saanud tuntuks Staadionikiriku nime all (*Stadionkyrkan i Malmö*). Täna on koguduses umbes 300 liiget, millest ligi pooled on aktiivsed. Keskmine liikmete vanus on suhteliselt kõrge. Suurem osa koguduse tööst saab tehtud tänu vabatahtlikele. Koguduses on üks täiskohaga pastor (Bengt Cederblad), üks osalise tööajaga diakon (Eva Kunda Neidek) ning kaks tasustatud dirigenti koorile ja puhkpilliorkestrile (Mats Rydén ja Jan Winborg). Kogudus toetab ka Malmö ülikoolis osalise ajaga töötavat kaplanit Sten Högbergi.

Vaatamata koguduseliikmete kõrgele keskmisele vanusele on koguduse iganädalane tegevus ikkagi üsna elav, tullakse kokku osadusse, osaletakse piiblitundides ja seminaridel ning aidatakse kaasa supiköögis, mis on mõeldud ümbruskonna eakatele. Igal pühapäeval algab kell üksteist jumalateenistus, millele tavaliselt järgneb kirikukohvi. ■

Saime Helgilt Malmö misjonikoguduse ametliku tervituskirja, milles avaldati kindlat soovi arendada rahvusvahelisi sõprussidemeid EMK Tallinna kogudusega. Juba siis küpses Helgil plaan, et võiksin neid Malmös külastada.

Järgmine kohtumine toimus laulupeo ajal 3. juulil Tallinna metodisti kirikus, enne kell kümme alanud laulupiduliste hilisõhtust kandlekontserti. Osalesime koos Helgi ja Mait Kaamani ning Eva Kunda Neidekiga ka meeldival kontserdil. Sel õhtul sai juba täpsustatud minu külaskäigu detaile.

Eestikeelne jutt ja laul Malmös

Külaskäik sai teoks 11.–12. oktoobril. Lendasin Kopenhaagenisse, kuhu jõudsin varahommikul kella seitsme paiku. Helgi Kaaman oli mul vastas ja viis mind rongile, mis sõitis üle kaheksa kilomeetri pikkuse silla ja läbi tunneli Kastrupi lennuväljalt otse Malmösse. Väljusime esimeses peatuses Hyllies, kuhu sõiduks kulus üksnes 13 minutit. Meil oli vastas Helgi abikaasa Mait, kes peatas oma auto Malmö Arena ees, kus peeti 2013. aasta Eurovisiooni lauluvõistlus. Mind viidi nende koju, kus sain kogeda Kaamani pere meeldivat külalislahkust, olles nende külaliseks kahel päeval.

Laupäeval, 11. oktoobril oli võimalus teha koos Maidu ja Helgiga ringreis Malmö linnas ja tutvuda vaatamisväärsustega. Lõunaks olin kutsutud lõunasöögile koguduse rahvusvahelise komitee liikme Ann Sofie Hemstromi kaunis kodus, kus kohtusime pastor Bengt Cederbladi ja diakon Eva Kunda Neidekiga. Pärast sõitsime 15 kilomeetri kaugusel asuvasse Lundi ja külastasime sealset toomkirikut, käisime ülikooli juures (kahjuks olid uksed laupäeval suletud) ning viibisime Eesti Majas, kus tegime ühise kohvipausi ning maitsesime Rootsi kondiitritooteid.

Helgi Kaaman

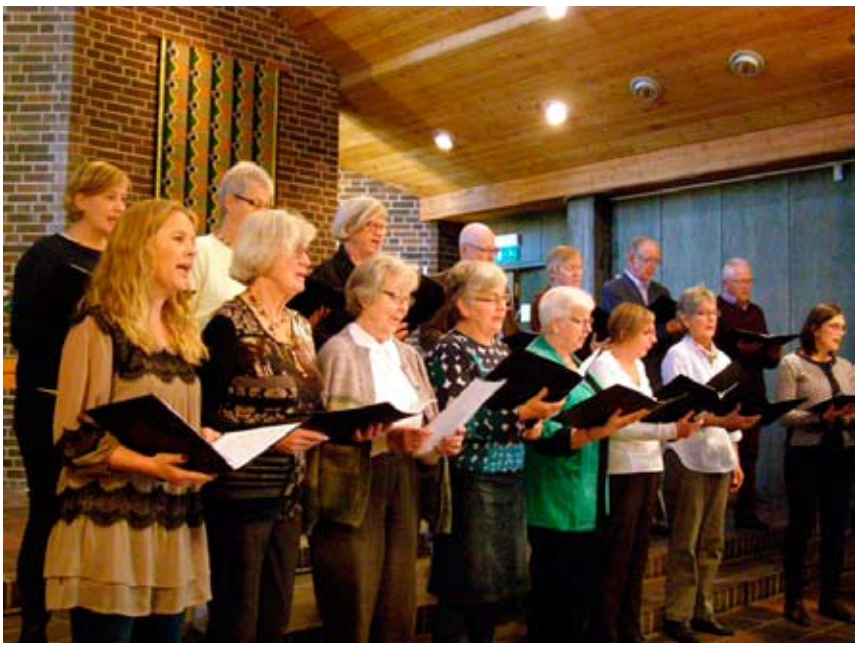
Malmö misjonikoguduse segakoor

Õhtul selgus, et minu tõlk on haigestunud ega saa tulla pühapäeval tõlkima. Mul oli palutud jutlustada jumalateenistusel eesti keeles, sest kogudus oli välja saatnud kutsed kohalikele eestlastele ja nemad oleksid väga soovinud kuulata kantslist oma emakeelt. Pidin ümber häälestuma inglise keelele. Aga oh häda, mul polnud käepärast ingliskeelset Piiblit. Õhkasin Jumala poole ja lahendus tuli kiiresti. Külastasin tol õhtul oma vanu sõpru, kes elavad Malmös, Liisa ja Henry Sayoc'it. Tundsin Liisat juba siis, kui ta elas Soomes Jämsä linnas oma isa ja ema juures. Tema isa Antti Mustonen oli kunagine Soome Metodisti Kiriku superintendent ja olen temaga korduvalt kohtunud. Henry arvuti abiga sain internetist alla laadida vajalikud piiblisalmid, mida tahtsin jutluses kasutada. Palvetasime tol õhtul üheskoos, et Jumal kingiks tõlgile tervist. Tänu Jumalale, järgmisel hommikul oli tõlk minu suureks rõõmuks kirikus – Jumal oli andnud talle jõudu ja tervist. Jutluse pidasin siiski eesti keeles.

Jumalateenistusel oli meeldiv üllatus, kui koguduse segakoor laulis René Eespere laulu "Ärkamise aeg". Klaverisaatja Eva Kunda Neidek laulis esimese salmi eesti, koor ülejäänud salmid rootsi keeles, refrään kõlas aga jälle eesti keeles. Koor sai sellega väga hästi hakkama.

Pärast armulauaga jumalateenistust, kus võisin samuti kaasa teenida, jätkus osadus kohvilauas. Kohalikud eestlased kostitasid kõiki jumalateenistusel osalejaid küpsetistega ja pärast kehakinnitust mindi taas kirikusaali, kus mul oli võimalus anda sõnas ja pildis ülevaade Tallinna koguduse tööst. Kinkisin kogudusele Eesti laualipu, mis aitaks neil meid palvetes meenutada. Saime lubaduse, et Malmö sõpruskoguduse delegatsioon tuleb koos pastoriga Tallinna vastuvisiidile 6.–8. veebruaril 2015. Nad soovivad lisaks jumalateenistusele kokku saada koguduse aktiiviga, et anda ülevaade oma tööst ja pidada ühiseid tulevikuplaane. Palvetagem, et Jumal õnnistaks jätkuvalt neid sõprussidemeid Kristuses!

KÕIK TÄNU KRISTUSELE

Foto: Toomas Pajusoo kogu

ANTS SALURAID

4. august 1948 – 5. oktoober 2014

Ants Saluraid sündis Tallinnas 4. augustil 1948. Et Ants oli mitmekülgselt andekas, eriti aga muusikas, panid vanemad ta viieaastaselt viiulit õppima: esialgu ühe vanahärra juurde, hiljem lastemuusikakooli. Antsu õde Merike on meenutanud: "Antsul oli väga ilus kõrge lauluhääl ning ta esitas väikese poisina itaalia laule menukalt ka koolipeol. See oli ilus! Ka luuletas väike Ants toredasti. Ta saatis Tartusse meie intritoa tüdrukute rõõmuks vahvaid luuletusi. Kui õigesti mäletan, luuletasime meie talle vastu. Ta oli siis 9–10-aastane."

Antsu ennast paelus enim muusika, eriti klaverimäng. Tema esimestele heliloomingulistele katsetustele kujunes eriliselt soodsaks viibimine Nõukogude armees, kus ta mängis puhkpilliorkestris. Puhkpillimängu kõrval loodud biitbänd kujunes heaks paigaks, kus arendada nii kitarrimängu oskust kui lugude kirjutamist. Toonastest lugudest on Ants üllitanud CD "Sõjaväelood".

Levimuusikamaailmas oli Beatles'i võidukäigu aeg ning armeest vabanenud Antsu kutsuti mängima mitmetesse biitbändidesse: Tallina Mereklubi ansamblisse, Jaan Kreuksi nimelise kultuuriklubi ansamblisse Olmerid ja siis juba sõpradega kokku pandud bändi Omega Arukülas. Sõbra Juhani eestvedamisel tegutses Ants mõnda aega ka Toomapoegades. Veel meenutab sõber, et Antsule meeldis romantiline ja meloodiline stiil – mis ju tema loomingus väga hästi kajastub. Antsu enda sõnade järgi olid "kreuksi" tantsupeod alati puupüsti täis ja ilmselt just seetõttu ei pääsenud ka tema julgeolekuorganite valvsa pilgu alt; nii mõnigi kord tuli oma loodud laulude sõnade kohta aru anda.

Kuna pärast keskkooli lõpetamist edasiõppimisest muusikakoolis midagi välja ei tulnud, viis elu Antsu tööle Tallinna klaverivabrikusse. Seal tutvus ta klaverihäälestaja Artur Kurmetiga, kes pani tähele noore mehe muusikalist võimekust, nõnda et oli valmis õpetama talle klaverihäälestamist. Antsu esimeseks tuleprooviks sai Tallinna konservatoorium, kus ta vabrikutöö kõrval esialgu poole koormusega klavereid hooldas. Nõudmised klaverite korrasolekuks sundisid teda ikka ja jälle õppima uut, kuid teinekord leppima sellegagi, et puudus oskus klaveri tehnilise probleemi lahendamiseks. Tollal Eestis klaverihooldusmeistreid ei koolitatud ja ainsaks enesearendamise võimaluseks oli n-ö katseeksituse meetod. Olukord põhjustas teinekord peavalu kõigile asjaosalis-

tele – Antsule endale, õppejõududele ja õppuritelegi. Kuid Antsu visadus, katsetajavaim, aga kindlasti ka eriline musikaalsus aitasid kaasa tema kujunemisele tipphäälestajaks ja lõpuks tööle Eesti Kontserdis. Ants oli hinnatud ja nõutud meister, kelle absoluutne muusikaline kuulmine andis häälestatud klaverile erilise kõlavärvingu. Aivar Mäe on öelnud: "Ants Saluraidi puhul ei saa rääkida kui ainult suurepärasest klaverihäälestajast, mis on samuti väärt oskus, aga intoneerida klavereid oskavad vähesed." Eesti taasiseseisvumine avas uusi võimalusi enesetäiendamiseks, olgu siis koolitusel Stuttgardis või Eestis, kus mitmed oma ala spetsialistid täienduskoolitusi korraldasid. Näis aga, et need oli tema jaoks pigem juba saavutatu viimistlus.

Antsu erialaline kõrghetk oli Georg Otsa muusikakoolis avatud klaverihooldusmeistrite eriala, kus ta oma teadmisi ja oskusi noortele jagas. Nagu kogu Antsu tegevuses, ilmnes ka õpetajatöös tema katsetajavaim – kuidas kõike selgelt, lihtsalt ja arusaadavalt edasi anda? Antsu huvi oma õpilaste käekäigu vastu ja hool leida neile erialalist rakendust olid ilmsed. Samas andis suhtlemine noortega talle jõudu ning hoidis nooremana, eriti viimastel aastatel. Antsu erialalisi saavutusi tunnustas Eesti Muusikanõukogu 2011. aastal elutöö preemiaga "Eesti klaverite hoidja", Eesti president aga kutsega vastuvõtule 2013. aastal.

Omades tundlikku loojahinge, tõstatusid Antsu jaoks juba varakult eksistentsiaalsed küsimused. "Ants huvitus ka sealpoolsusest, see oli temas algusest peale olemas," meenutab õde. Õnneks juhtus klaverivabrikus töötama hea sõber Jaan, kes oma kogemust Jumalaga ka Antsule lahenduseks pakkus. Nagu Ants ise meenutas, soovitas Jaan tal lugeda psalmi 51 "Loo mulle, Jumal, puhas süda, ja uuenda mu sees kindel vaim!" seni, kuni Jumal vastab. Ja Jumal vastas. Nii tuli 1974. aasta talvel Antsu ellu lahendus kohtumise näol Jumalaga.

Ansambel Sela võttis vastpöördunud Antsu oma hõlma alla klahvpillimängijaks. Loomulikult ei jäänud ka seal varjule tema loominguline võimekus. Juba paari kuu pärast kirjutas Ants oma esimese kristliku sisuga laulu "Taevas särab üks helendav täht". Edasi tulid juba sõna otseses mõttes sajad ja sajad lood nii Selale, tema enda loodud kitarrikoorile kui biitansamblile Rahu Südames. Viimastest on Ants samuti andnud välja CD.

Antsu usulist tegevust iseloomustab vaieldamatult evangeelne joon – ta rääkis inimestele Jeesusest "nii sobival kui ebasobival aja", kui laenata apostel Pauluse väljendust. Sest seda, mida ta ise oli elus vabastavana kogenud, soovis ta ka teistele; siiski mitte pealetükkivalt.

Abikaasa Anne rõhutab: "Antsu enda mõte oli, et kõik, mis tal oli ja mida ta saavutas, sai teoks tänu Kristusele. Nagu ta ise ütles, on tema elu Kristuses Jeesuses, nagu kirjas Pühakirjas: "Ent Temast on teie olemine Kristuses Jeesuses, kes on saanud meile tarkuseks ja õiguseks ja pühitsuseks ja lunastuseks" (1Kr 1:30, just vana tõlke järgi!). Ilma pöördumata ja Jumala ilmselge armuta Antsu elus ei oleks ta olnud see, kes ta oli; Jumal tõi temas esile tema omanäolisuse ja andekuse ning andis ande ja julguse ka evangeeliumi kuulutada."

Pastori järelsõna

Mul on olnud eesõigus tunda Antsu isiklikult 14. aprillist 1974, kui ta liitus EMK Tallinna kogudusega. Tema radikaalne pöördumine Jumala poole ja tema elus toimunud murranguline muutus avaldas mulle sügavat mõju. Mäletan, kui ta osales ansambel Sela reedestel palveõhtutel, võttis kätte kitarri ja laulis Jumalale kiituseks oma esimesi omaloodud laule. Nendes lauludes oli elu, sest Jumal oli tema südame süüdanud põlema Püha Vaimu tulega, millest võisid osa saada kõik, mina kaasa arvatud.

Ants ei olnud pinnapealne usklik, ta elu mõte oli püsida usu läbi Kristuses Jeesuses. Temast sai Tallinna koguduse diakon ja ta teenis kogudust nii sõnas kui ka laulus ligi 40 aastat, viimati piiblitunnis 8. oktoobril 2013, kui ta rääkis Peetruse esimesest tervendusimest (Ap 3). Ta enda tervis ei olnud siis enam kõige parem, aga ta oli valmis sõnaga teenima. Ants uskus Jumala tervendavasse väesse ja Jumal pikendas ta elupäevi veel ligi aasta võrra. Tema raskes haiguses olid tõusud ja mõõnad, ent kõigele vaatamata usaldas Ants oma elu täielikult Jumala hoolde. Külastades Antsu 24. septembril ja jagades talle armulauda ning palvetades tema eest, kogesin, millist imelist rahu temast hoovas.

5. oktoobri varahommikul kutsus Issand oma ustava sulase koju. Ma usun, et kõige paremad lohutusesõnad tulevad Jeesuselt eneselt, kes ütles oma jüngritele: "Teie süda ärgu ehmugu! Uskuge Jumalasse ja uskuge minusse! Minu Isa majas on palju eluasemeid. Kui see nõnda ei oleks, kas ma siis oleksin teile öelnud, et ma lähen teile aset valmistama? Ja kui ma olen läinud ja teile aseme valmistanud, tulen ma jälle tagasi ja võtan teid kaasa enese juurde, et teiegi oleksite seal, kus olen mina."

Jeesus on valmistanud Antsule eluaseme ja ta on läinud seda pärima. Ta on läinud usust nägemisse. Meie peame aga jätkama oma eluteed, kuni Issand meidki ühel päeval koju kutsub. Seepärast olgu täna meie palve: Issand, õpeta meid meie päevi arvestama, et me saaksime targa südame!

Armas abikaasa Anne, tütred Helle ja Eve-Ly, poeg Aarne ja õde Merike koos perega, soovin, et Jumala rahu, mis on ülem kui kõik inimlik mõistmine, võiks täita teie kõigi südamed sel leinatunnil! Tänan kõiki sugulasi, lähedasi sõpru, koguduseliikmeid, kolleege, ametivendi ja õpilasi, kes tulid Antsu ärasaatmisele tema kodukirikust. Jumal teid kõik õnnistagu!

TOOMAS PAJUSOO
EMK Tallinna kogudus

Kas või vee peal kõndides ...

Võru kiriku uus vitraaž.
Ain Vares / Urmas Rahuvarm

5. oktoobril 2014 pühitseti EMK Võru Elupuu koguduse uus kirikuhoone ja tähistati koguduse 20. aastapäeva. Kohal oli palju külalisi, teiste hulgas Võru linnapea Anti Allas ja maavanem Andres Kõiv. Õhtul kell viis võis kirikus kuulata tänukontserti.

Et pühitsemisteenistust saab iga huviline ise jälgida Youtube'is (otsinguks sobib "Elupuu kiriku avamine"; https://www.youtube.com/watch?v=idYBVrJYXoQ), siis järgnevalt üksnes mõnest vastukajast ning üks 4. oktoobril ütlemata jäänud tervitus Võru kogudusele.

Võrumaa Teataja avaldas 7. oktoobril Inno Tähismaa loo "Metodisti kirik Võrus: uus kirikusaal ja 20 aastat", kus muu hulgas on öeldud: "Metodisti kirik pühitses Võrus pühapäeval pidulikult sisse koguduse uut kirikusaali ja tähistas ühtlasi 20. tegutsemisaastat Võrus.

Pidulik tähistamine sai pühapäeval alguse hoone ees väljas, kus esines Credo-Allika kammerkoor Tallinnast. Järgnes protsessioon uhiuude kirikusaali, kus lapsed kõndisid kõige ees. Värskelt valminud kirikusaalis juhatasid hoone õnnistamist Võru Elupuu koguduse juht pastor Kaupo Kant ja jutlust pidas Eesti Metodisti Kiriku pea, superintendent Taavi Hollman.

Lisaks kirikusaalile pühitseti sisse ristimisbassein ... Tervitustega esinesid metodisti kiriku esindajad sõpruskogudusest USA-st Montgomeryst (Alabama), Rootsist ja Udmurtiast."

Võru kogudusehoone pühitsemisteenistuse kandis üle Kuressaare pereraadio (Pildiraadio).

EMK kirikuvalitsus kuulas 10. oktoobri koosolekul Taavi Hollmani ülevaadet toimunust ning avaldas tehtu eest tunnustust Kaupo ja Thea Kantile, nagu ka 7. novembri koosolekul. Kirikuvalitsuse esimees Urmas Sassian kirjeldas kirikuvalitsuses oma hiljutist käiku Võru kogudusse, kus sai kogeda, et uues majas "toimub kogu aeg midagi".

Fotod: Võru kogudus

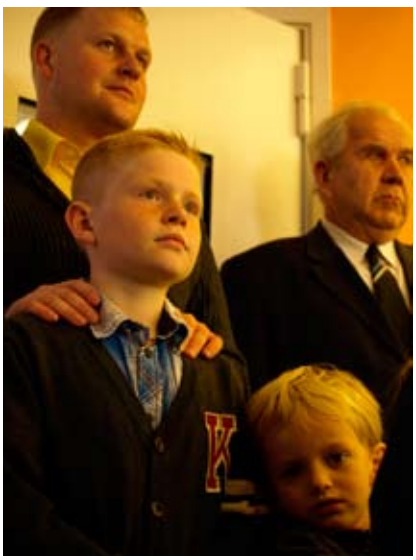

SÕNUM, MIS JÄI ÜTLEMATA

Kaupole ja Theale tänuõhtul 4. oktoobril 2014 Võru metodisti koguduse 20. aastapäeva ja uue kirikuhoone pühitsemise puhul

Hämmastav, kui kiirelt on kulgenud aeg!

Kui ma ei seisaks silmitsi vastuvaidlematu faktiga, et Võru metodisti koguduse algusest on möödunud kakskümmend aastat, siis oleks mul raske uskuda, et sellest sündmusest on kulunud nii palju aega.

See oli tolleaegne Kärsa ja Räpina koguduse pastor Olavi Ilumets, kes mainis mulle Kaskede nime, kellel oli idee, et ühest nende valduses olevast, mitte veel päris valmis majast võiks saada palvekoda. Nad küsisid, kas metodistid oleksid sellest ideest huvitatud, ja meie olime. Kohtusin isiklikult Kaskedega, kes olid juba mõndagi sellesse hoonesse investeerinud – nüüd oli aeg panustada metodisti rahval. Et teha suhteliselt pikk lugu lühemaks, mainin, et palvehoone pühitseti kakskümmend aastat tagasi. Selles hoones hakkas tööle EMK Võru kogudus Kaupo ja Thea Kanti juhatusel.

Ei tahaks aga meenutamata jätta üht väga tähtsat fakti seoses Võru koguduse avamisega. Vend Koit Kask pidi Võru linna delegatsiooni koosseisus sõitma Estonia laevaga 28. septembril 1994 Rootsi ja tulema tagasi Eestisse 3. oktoobril. Koguduse avamine oli aga määratud 2. oktoobrile. Kaupo ja Thea soovisid, et Koit ja Viive Kask sellel tingimata osaleksid. Tollast ajalugu tundes teame, kui suurt huvi pakkusid välismaa reisid taasiseseisvunud Eesti rahvale. Koidul polnud kerge sõidust loobuda. Aga tol hetkel Koit ei teadnudki, kui kõrge hind oli tema järeleandlikkusel Kaupole. See oli tõenäoliselt elu hind.

Kaupo ja Thea on olnud inimesed, kes on julgenud Issanda ja Tema kiriku kutsel astuda (kui meenutada evangeeliumis kirjeldatud Peetruse kogemust) üle paadi parda vee peale, mis teatavasti tavaolukorras kõndijat ei kanna, kuid kannab neid, kes hoiavad oma pilgu Jeesusel.

Thea ja Kaupo, teie teate ju, et tormi ägenedes on raske mitte märgata laineid, mis ähvardavad meid enese alla matta. Teie teate ka, kuidas mässav meri vee peal kõndijate pilgu enesele kisub ja me äsja nii kindlana tundunud jalgealune vajub ära.

Ka lainetel ulpiva paadi parras oli liialt kaugele jäänud, et sellest kinni haarata. Aga Peetrusel oli meeles, kuidas ta esimest korda merehädas

olles koos teiste jüngritega hüüdis Issandat appi (Mt 8:23–27). Kui järvel tõusis suur torm, nii et lained katsid paadi, siis kuidas nad kõik pöördusid rahulikult puhkava Jeesuse poole ja hüüdsid: "Issand, aita! Me hukkume!" Peetrus teadis, et isegi tuuled ja järv kuulavad tema sõna! Seda teades hüüdis ta uppuma hakates: "Issand, päästa mind!" Jeesus sirutas kohe käe, haaras temast kinni ning ütles: "Miks sa kahtlesid?"

Olen ise olnud aastaid seotud meie kiriku ehitusprojektidega ja see on tihti sarnanenud Peetruse kogemusega. Olen võinud mõndagi sellest õppida. Näiteks õppida mõistma neid, kes on läbimas samasuguseid katsumusi ja usuproove, mille tulemusel me õpime vaatama järjest rohkem ja rohkem Jeesusele ning järjest vähem ja vähem tormile, lainetele ning iseenestele. "Paadisolijad aga kummardasid teda ja ütlesid: "Tõesti, Sina oled Jumala Poeg!"" (Mt 14:33)

Kui võrdleme EMK Võru kogudust ühe suhteliselt väikese paadiga, kus on Issanda jüngrid, siis meie, paadisolijad, kummardame Teda, olles palju rikkamad kogemuste poolest, mida on meile andnud elu koos Temaga nii päikesepaistes kui ka tormides.

*

Meenutame Urvega vahetevahel noid aegu ammuseid, kui teie, kaks misjonäri hingega inimest, läksite, saadetuina Tallinna koguduse õnnistussoovidest ja palvetest, kaugele Eestimaa lõunapiiri lähedale – Ruusmäele. Teie sealviibimise ajal sai teoks ka korraliku kodu muretsemine Ruusmäe kogudusele. Kohalikust pinnast kaevasite välja sellise tubli mehe nagu Enno, keda ja kelle toredat peret meil on alati rõõm näha. Nad on väsimatult hoolt kandnud Ruusmäe koguduse eest.

Ain Vares improviseerimas ...

Nende aastate sisse on mahtunud palju teisigi tähtsaid asju teie elust, nagu õpingud Ameerika parimas metodistide koolis, Asbury seminaris, milles omandatud teadmised hinnati teaduslike kraadide vääriliseks. Thea on juba palju aastaid juhtinud töötegijatele suunatud sisukaid koolitusprogramme meie kirikus ning tõlkinud-kirjastanud väärt õppematerjale.

Tänavu suvel olime rohkem kui paarisaja osalejaga järjekorras juba kümnendal EMK suvekonverentsil Giideoni laagris, kus osales rahvast peaaegu kõigilt kontinentidelt ja paljudest rahvahõimudest. Suvekonverentsid taotlevad sügavamat juurdumist Issandasse, vastastikust mõistmist ja armastust kristlaste vahel. Kes vähegi asja tunneb, teab, et sellele kõigele eelneb suur ettevalmistustöö. Kes selle küll on ära teinud? Thea ja Kaupo – muidugi koos abilistega! Seda juba kümme aastat järjest!

Kes on aidanud hoida nende kolme tublit poega ning hoolitseda kodu eest, kui vanemad on olnud kiriku ülesannete tõttu väga hõivatud või kodust kaugemal? Ikka vanavanemad ja eriti vanaema Eve.

*

Seoses öelduga ei ole ma millegagi liialdanud, pigem mõndagi head on veel ütlemata jäänud. Vaevalt, et te kõigi nende aastate vältel olete kriitikast ilma jäänud. Vaevalt, et teie Galilea järv on alati tuulevaikne ja tormideta olnud. Aga te olete oma pilgu lainetelt lahti rebinud ja taas Jeesusele suunanud ning kindlalt edasi läinud, kas või vee peal kõndides, kui Issand selleks voli annab.

Issand õnnistagu teid, teie vanemaid, lapsi, kogudust ja kõiki kaastöölisi, Võru linna kristlikke kogudusi, linna rahvast, linnapead, valitsust ja muidugi meie ustavaid sõprutoetajaid Ameerikast – eriti proua Claire Smithi ÜMK Montgomery kogudusest Alabamast –, Norrast ja mujalt!

Südamlik tänu ka Urmas Rahuvarmile, kelle käte all sai valmis kunstnik Ain Varese kujundatud kaunis vitraažaken!

Miks ma seda kõike olen täna rääkinud? Aga Issanda Sõna õpetab: "Tunnustage neid, kes teie keskel tööd teevad!"

Armastusega

OLAV ja URVE PÄRNAMETS

Ühinenud Metodisti Kiriku MEESTE ÜHENDUSES

TARMO LILLEOJA

5.–7. septembril peeti USA Tennessee osariigis Nashville'is Ühinenud Metodisti Kiriku meeste ühenduse komisjoni järjekordne koosolek, kus Põhja-Euroopa ja Baltikumi keskkonverentsi esindas Tarmo Lilleoja EMK Tallinna kogudusest.

ÜMK kirikukorra järgi on Ühinenud Metodisti Kiriku meeste ühenduse komisjoni (*General Commission on United Methodist Men*, GCUMM) ülesandeks meesteteenistuse toetamine ja koordineerimine – et meeste elu oleks Kristusekeskne, et toimuks vaimulik kasv ja jüngerlus (*Book of Discipline, Administrative Order, Section XVII. General Commission on United Methodist Men* ¶ 2301; 2302; 2303).

Selle eesmärgi saavutamiseks on kokku lepitud ja peakonverentsi poolt kinnitatud strateegiad ja vahendid, mis sealsamas kirikukorras kirjas.

GCUMM on eelkõige koordineeriv ja nõuandev organ, mis toetab suurt hulka vabatahtlikke töötegijaid.

Meeste tegemistest maailmas

2014. aasta koosolekut juhtisid piiskopid James Swanson ja Thomas Bickerton. Osalejaid oli paarikümne ringis. Väljastpoolt USA-d olid kohal vaid kaks meest: artikli autor ja Filipiinide meestetöö juht. Päevakorras olid mitmesugused aruanded ja ettekanded, ülevaated peamistest tööharudest ja tulevikuplaanidest. Kõigepealt anti ülevaade eelmisel aastal Nashville'is peetud metodisti meeste 11. kokkutulekust, mis toimub Ameerikas kord nelja aasta jooksul. Osavõtt oli aktiivne ja vastukajad väga positiivsed.

Eriti oluline on ÜMK meestetöö roll USA skautlikus liikumises. Paljudes metodisti kirikutes on skaudirühmad, GCUMM pakub uutele skaudijuhtidele väljaõpet ning abi uute skaudirühmade loomisel. Skaudiliikumise spetsialisti ülesanne on muu hulgas selgitada kohalikule kogudusele, mil viisil aitab skautlus kogukonnani jõuda. Ka meesteteenistuse spetsialisti ülesanne on osata leida tee meesteni väljaspool kirikut.

Teiseks suureks projektiks on hingehoidliku raamatu "Jõud teenida" (*Strength for Service*) finantseerimine ja tasuta jaotamine USA sõduritele, tuletõrjujatele, politseinikele ja päästeteenistusele. Lisaks meestetöö spetsialistide koolitamisele on sel aastal tähelepanu keskpunkti võetud perevägivalla teema. Paljudes kogudustes on korraldatud koolituspäevi selle vägivallaliigi märkamiseks ja ennetamiseks.

Kokkusaamise meeleolu oli lootusrikas ja teotahteline, kantud soovist elada välja oma usku ja veendumusi nii sõnas kui ka teos (vaata ka veebilehte: www.gcumm.org).

Kõrvalepõige Päevasõna kirjastusse

Kuigi reisi peamiseks eesmärgiks oli osalemine GCUMM-i koosolekul, tekkis allakirjutanul piisav ajavaru, et külastada sõpru-metodiste Atlantas, teha kiirvisiit Kentucky osariiki Asbury seminari ning tutvuda Nashville'is asuva ÜMK kirjastuse Upper Room tegevusega. USA metodistide külalislahkus ja sõbralikkus olid ületamatud.

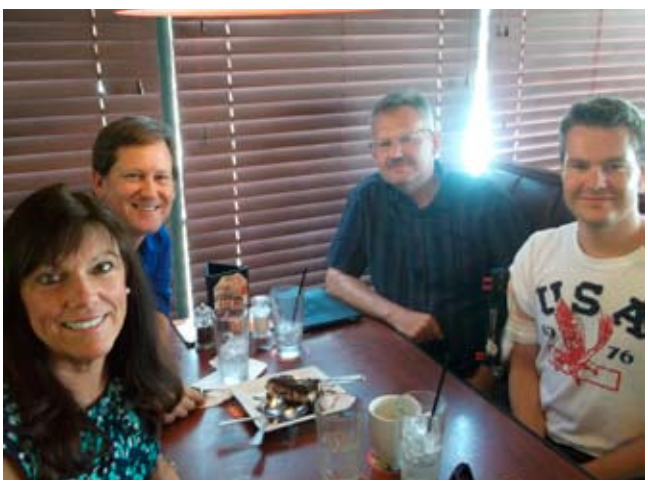

Kohtumine Eesti sõpradega. Vasakult: Joy Griffin, Wes Griffin, Tarmo Lilleoja ja Kaarel Lilleoja.

Ühinenud Metodisti Kiriku meeste ühenduse komisjoni peakorter Nashville'is.

Fotod: Tarmo Lilleoja

Lastetööst meil ja mujal

Suvekonverentsi kaja

7.–10. augustini peetud suvekonverentsil oli lastele igal päeval oma programm, mis hõlmas piiblitunde, lauluharjutusi ja muid põnevaid üritusi.

Meisterdasime põnevaid ja tarvilikke asju, vaatasime nukuteatrit, mängisime rannas ja ehitasime liivalosse. Aitäh Külli Kuusemaale, Veronika Lepikule, Kristina Lepikule ja Ele Pajule laste tegevuste eest vastutamast ning EEÜÜ noortele – Liisile, Siirile, Riinele ja Merlinile, kes aitasid nukuteatrit teha!

EGLE HOLLMAN
EMK pühapäevakooli toimkond

Fotod: Pühapäevakooli toimkond

Lastemisjonit meenutades

12. augusti hommikupoolikul käis Pärnus ja Tallinnas vilgas pakkimine. Haapsalu poole asusid teele Heria, Marti Joosua, Karl Saamuel ja Egert, et minna ja kuulutada Jumala head sõnumit ka sealsetele lastele.

14. augustini kestnud lastemisjoni raames valmistasid misjonäridest lapsed ette ning viisid Haapsalu metodisti koguduses läbi kaks lastehommikut ja ühe küünlavalgusõhtu. Juhendajatena olid kaasas Külli Kuusemaa ja Egle Hollman. Kuna lapsed olid väga tublid, siis jäi neil aega ka kohalike vaatamisväärsustega tutvumiseks. Üheskoos käidi Ilon Wiklandi majamuuseumis, Haapsalu lossis ja rannapromenaadil. Kõige olulisem aga oli rõõm uutest sõpradest ja Jumala armastusest.

EGLE HOLLMAN
EMK pühapäevakooli toimkond

Fotod: Pühapäevakooli toimkond

Tapa pühapäevakool: tilluke ja tubli

Tapa metodisti kiriku pühapäevakool on tänavu üpris väike, meil käib kolm last. Kuid see-eest on meil tore väike rühmake, kellega saame asju arutada, igalt lapselt arvamust küsida ja mõnusalt aega veeta.

Mida arvavad Tapa koguduse pühapäevakoolist lapsed ise?

LEEVI, 11-aastane: "Mulle on meeldinud mängida mänge ja süüa. Mulle meeldib ka see, et me peame sünnipäevi, meeldib täita puud (iga korra eest saab puule lisada ühe kleepsu) ja rääkida põnevaid jutte."

WILLIAM, 9-aastane: "Mulle on meeldinud põnevad mängud ja ristsõnad ning õpime iga kord midagi head juurde. Ja õpetajad on ka head."

Võite kanda palves meie lapsi ja paluda ka laste pärast, kes Tapa linnas pole jõudnud Jeesuseni!

KRISTINA LEPIK, EMK Tapa kogudus

1.

2.

Fotod: Tartu kogudus

Hoogne hooaja algus Tartus

Tartu koguduse lastetöö algas septembris suure hooga: peeti sõprade pidu ning tööd alustasid mitmed grupid ja tüdrukute ning poiste klubi.

Kohe kuu alguses, 7. septembril, alustas tööd jüngrite grupp. Need on lapsed vanuses 9–13 aastat. Juuniorid kohtuvad enne jumalateenistust üle nädala. Tundides saame jagada seda, kuidas on lastel vahepeal läinud, võtta läbi uusi teemasid põnevate videotundide abil ja koos palvetada. Septembri-oktoobri teemadeks on olnud “Miks Jumala tarkuses elamine on tähtsam kui lihtsalt nutikas olemine”, “Tarkade sõnade väest”, “Tark suhtlemine perekonnas” ja “Jumala laps – tark rahakasutaja”.

13. septembril korraldasime kirikus järjekordse sõprade peo. Sel korral oskasid mitmed sõbrad juba pidu oodata ja tulid kirikusse suure rõõmuga. Peol saime tuttavaks, meisterdasime munakarpidest ja vahast kaminaküünlaid (vt pilti 1), sõime maitsva lõuna ja tegime läbi suure maastikumängu. Lapsed pidid otsima kirikukrundile peidetuid vihjeid, lahendama ülesandeid ja lõpuks välja kaevama aarde. Põnevust oli palju ja aarded said leitud (vt pilti 2)!

21. septembril alustas tööd pühapäevakool väiksematele (lapsed vanuses 5–8). Praegu on meil kindlaid käijaid kaks – Joonatan ja Jeremi Mäekala, kuid ootame rühma uusi lapsi. Tunnid toimuvad jutluse ajal ja neid viivad läbi meie suuremad lapsed: Maria Tamm, Karl Markus Mäekivi ja Saskia Tuberg.

See aasta on meie kirikus ka seetõttu oluline, et 27. septembril alustasid tööd nii poiste kui ka tüdrukute klubi. Poiste klubi juhiks on pastor Priit Tamm, kelle juhatusel saavad poisid õppida ja harjutada mitmeid eluks vajalike oskusi. Esimesel kohtumisel pesid ja kuivatasid poisid pärast ühist söömaaega nõusid, aitasid tüdrukute klubi jaoks tõsta pööningult alla rasked madratsid ja asusid alles siis mõõkade tegemise juurde (vt pilti 3). Kokku tuli 8 poissi vanuses 6–12 aastat. Tüdrukute klubi alustas samuti suure hooga, klubis osaleb 12 tüdrukut. Esimeses klubis said tüdrukud kirikus ööbida, nii et tegevust jagus hiliste öötundideni. Koos valmistasime kirikuköögis pitsat (vt pilti 4), mängisime õues, tegime popkorni, vaatasime filmi ja ajasime lihtsalt juttu.

Meie klubid kohtuvad kaks korda kuus ja nende toimumist oodatakse suure põnevusega.

Oleme Taevaisale tänulikud, et kirikus on toimumas nii palju uut ja põnevat ja et Tema meid aitab!

JANA TAMM, EMK Tartu Püha Luuka kogudus

3.

4.

Reeküla pühapäevakool sai reeglid

Fotod: Reeküla kogudus

Reeküla koguduse jumalateenistused on alates oktoobrikuust laste kilkeid täis, kuna on alustanud pühapäevakool. Sellel aastal on lastega tegelemas kolm õpetajat ja pühapäevakoolist välja kasvanud abiõpetaja Karoliina, kes iga tunniga omandab rohkem oskusi ja teadmisi tunni läbiviimiseks.

Pühapäevakooli tundides käivad lapsed vanuses 6–10 aastat. Et tunnid laabuksid üksteist arvestades, koostasime lastega esimesel tunnil pühapäevakooli reeglid. Huvitav oli jälgida, millise õhinaga lapsed reegleid koostasid, ja kui õpetaja poleks suunanud, oleksid reeglid tulnud väga karmid.

Tundides kasutame lastemisjoni kodulehel olevaid materjale, mis on elulised ja lastepärased.

Isadepäeval esinesid lapsed ja noored jumalateenistusel väikese kavaga, kuhu kuulusid laulud, luuletus ja flöödipalad. Lapsed meisterdasid isadele järjehoidjad Piibli kirjakohaga (Hb 13:5): ""Ma ei hülga sind ega jäta sind maha!" Armastusega Jumalalt!"

Oleme tänulikud Jumalale, kes on usaldanud meile väikesed südamed, kellele õpetada Jumala tõdesid.

REELIKA MURD, EMK Reeküla kogudus

Isadepäeval isadest, isadelt ja isadele

Isadepäev on üks tore päev, kus saame tähele panna ja tunnustada isasid, vanaisasid, ristiisasid, koguduse isasid.

Nii tähistas seda päeva ka Tallinna metodisti kogudus. Teenistusel astusid üles pühapäevakooli lapsed, kes soojendasid koguduse südant kauni laulu ja pillimänguga. Lapsi saatis isadest koosnev bänd. Nii mõnegi lapse isa või vanaisa lubas järgmistel kordadel bändiga liituda. Pärast teenistust jätkus osadus kohvikus. Lastekohviku toimkond tublide naiste eestvedamisel kostitas kirikulisi maitsva omleti ja kringliga. Samuti sai maitsta suussulavaid ahjusooje küpsiseid, mis valmisid pühapäevakooli tunnis onu Sassi juhendamisel.

Oli imetore päev, mida võisime koos koguduse perega tähistada. Aitäh teile, armsad ISAD!

EVELIN TOODO, EMK Tallinna kogudus

Eliisabet teġi koolis isast raamatu, sealt väike luuletus:

Minu isa virk ja kraps
maailma parim paps.
Töötab päeval, töötab ööl
vahel sekka magab, sööb.
Minu isa viiult saeb,
nii et krohvi kukub laest.

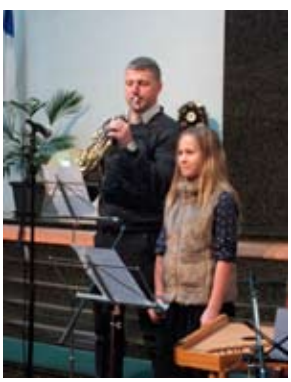

Fotod: Koduteel

Meelespea lastejutluse rääkijale

Paljudes metodisti kogudustes on jumalateenistusel ka lastesõnum, mida me nimetame lastejutluseks. On oluline, et laps tunneks end koguduse osana ja saaks talle mõistetavas keeles sõnumi ka koguduse ühisel jumalateenistusel. Kui ka lapsi jumalateenistusel ei ole, peetakse lastejutlus siiski, et julgustada lapsevanemaid järgmisel korral lapsi kirikusse kaasa võtma.

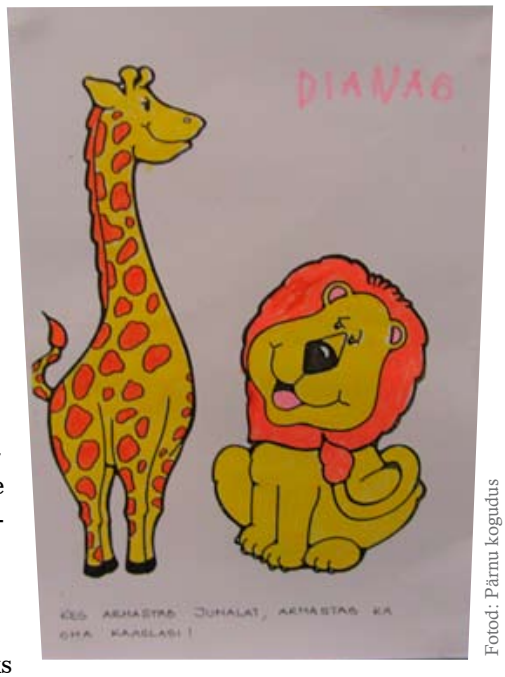

Fotod: Pärnu kogudus

Pärnu koguduses viivad lastejutlusi läbi erinevad koguduseliikmed, kes ei pea tingimata olema pühapäevakooli õpetajad. Seetõttu on pastor Ardi Leerima kirja pannud mõned näpunäited, mida tuleks silmas pidada lastejutluse pidamisel ja mida siinkohal kõigi lugejatega jagame.

1. Lastejutlus on mõeldud ja suunatud eelkõige lastele.

Ära räägi lastejutluse ajal täiskasvanutega, unustades lapsed tähelepanuta – just lapsed peaksid olema lastejutluse tähelepanu keskmes.

2. Ära lase enda tähelepanu lastejutlusest kõrvale kallutada.

Kellegi saabumine kirikusse, kellegi kummaline/kohatu käitumine ei tohiks sinu tähelepanu lastejutluse ajal teemast eemale juhtida.

3. Lastejutlus on lastele suunatud lihtne jutustus.

Ära kasuta lastejutluse sõnumiks korraga liiga palju näiteid või lugusid, vaid keskendu ainult ühele õpetlikule loole. Too jutustuse lõppedes vaimulik sõnum selgelt esile. Kasuta lihtsat ja laste jaoks arusaadavat kõnekeelt.

4. Lastejutlus on lühike.

Lastejutluse pikkus on maksimaalselt 5–6 minutit. Kui sinu sõnum saab lühema ajaga edasi antud, siis ongi lastejutlus sel korral lühem.

Pärnu koguduses on juba aastaid tavaks, et valmistame laste jaoks ette värvimispildid, mida nad saavad lastejutluse järel kirikus oma koha peal värvida. Pildid on tugeva aluse peal ja värvimiseks on kriidid (ka väiksemate laste jaoks ohutu). Piltide all on selgitav sõnum. Värvitud pildi saab laps koju kaasa võtta või kirikusse näitusele jätta, alus ja kriidid antakse jumalateenistuse lõppedes tagasi.

Loodan, et meie kogemus julgustab kogudusi jumalateenistusel lastele tähelepanu pöörama ja lapsed omakorda harjuvad seeläbi osa võtma koguduse jumalateenistusest.

KÜLLI KUUSEMAA
EMK Pärnu Agape kogudus

MEISTERDAMIST

Meisterda RIPPUV KÜÜNLAHOIDJA!

Vaja läheb: klaaspurk, liim, nöör, traat, pärlid või/ja kivikesed, huvitav paber, lauaküünal

1. Võta purk ja keri traat mitu tiiru ümber purgikaela. Kinnita sellele omavahel risti olevana kaks paela.
2. Liimi purgikaelale paberist rõngas ja kinnita paelaga.
3. Vala purki pärlid ja aseta teeküünal.
4. Riputa purk tuleohutusse kohta ja süüta küünal.

NUPUTAMIST

Milline on ARMASTUS?

Kirjuta puuduvad tähed!

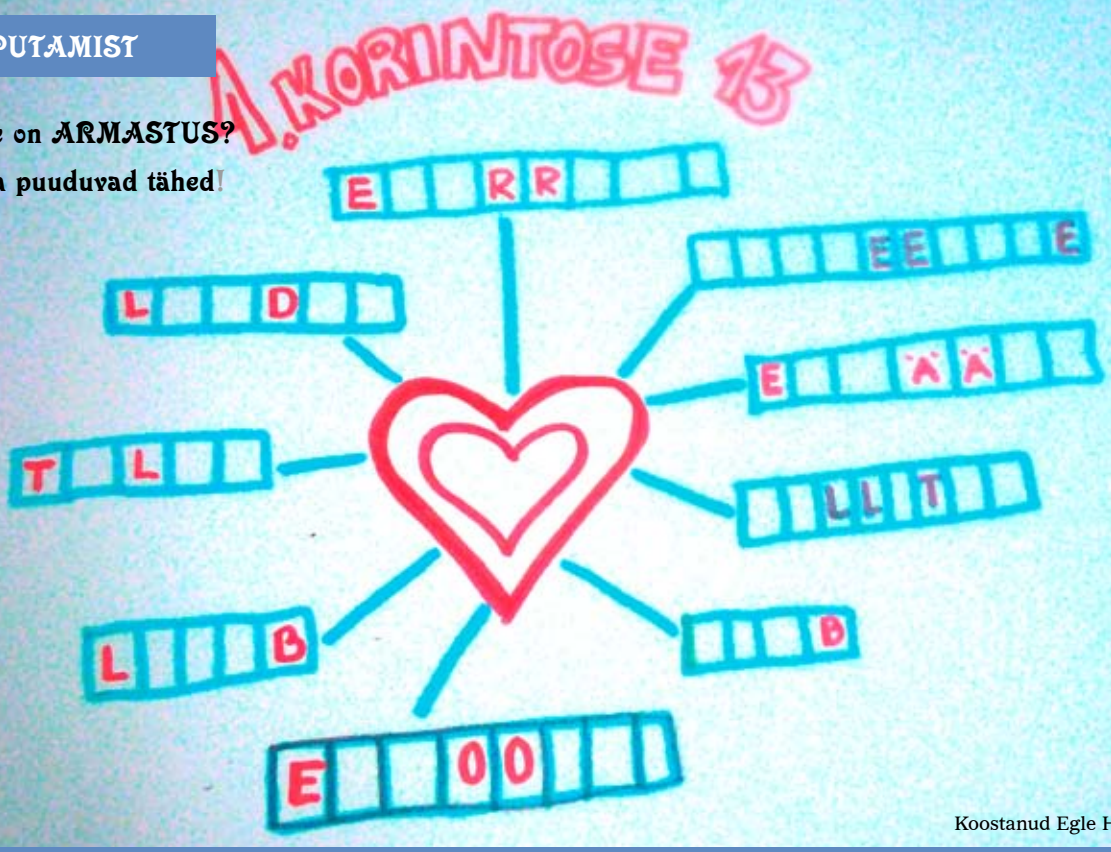

Koostanud Egle Hollman

NB!!!
Saada lahendus (koos oma kontaktandmetega) toimetusele: koduteel@metodistikirik.ee või Tallinn 10152, Narva mnt 51. Lahendajate vahel loosime välja lasteraamatu!